

ชุดปรัชญาพันธกิจของคอมแพสชั่น

ความยากจน

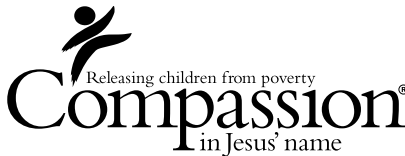

Releasing children from poverty
Compassion[®]
in Jesus' name

ความยากจน

ชุดปรัชญาพันธกิจของคอมแพสชั่น

โดย สก็อต ทอดด์ (Scott Todd, Ph.D.)

ความยากจน

ชุดปรัชญาพันธกิจของคอมแพสชั่น

จัดทำเนื้อหา โดย

Compassion International

12290 Voyager Parkway, Colorado Springs, CO 80921

www.compassion.com

แปลและจัดทำฉบับภาษาไทย โดย

มูลนิธิศุภนิมิต

57/7 ถนนพู่ไผ่เตี้ย ซอย 3 ตำบลวัดเกต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50000

โทร 0 5326 6426-9 แฟกซ์ 0 5324 0442

www.compassionth.com

พิมพ์ครั้งแรก	กุมภาพันธ์ ค.ศ.2011	จำนวน 1,000 เล่ม
---------------	---------------------	------------------

พิมพ์ครั้งที่สอง	มีนาคม ค.ศ.2017	จำนวน 500 เล่ม
------------------	-----------------	----------------

ขอพระคัมภีร์ที่ใช้ในหนังสือเล่มนี้ อ้างอิงจาก พระคริสตธรรมคัมภีร์ ฉบับ 1971

โดยสมาคมพระคริสตธรรมไทย

สงวนลิขสิทธิ์ 2017

บทที่

คำขอบคุณ

1. ภาพรวม	1
2. ความสำคัญของการกำหนดความหมายของคำว่า“ยากจน”	3
3. ความยากจนด้านเศรษฐกิจ	5
> ธนาคารโลก	5
> การกำหนดเกณฑ์รายได้ของความยากจนเชิงเศรษฐศาสตร์	6
> ความยากจนในเชิงเปรียบเทียบ และความไม่เสมอภาค	6
> รายได้และการอุปโภค บริโภค	7
> แฉงการณโคเปนเฮเกน	8
> เป้าหมายการพัฒนาในสหัสวรรษใหม่	8
> ความมั่นคงของอุปทานที่เป็นอาหาร	10
> ดัชนีชี้วัดการพัฒนามนุษย์	10
4. ความหมายของคำว่า “ยากจน” ในพระคัมภีร์	11
5. มุมมองหลักจากพระคัมภีร์เกี่ยวกับความยากจน	15
6. การทำความเข้าใจเรื่องความยากจนแบบทุกแง่ทุกมุม	17
> คนจนนิยามความยากจนไว้อย่างไร?	17
> ทูนาทางสังคม: เรื่องเส้นสายและความยากจน	19
7. การปรับเปลี่ยนความเข้าใจต่อความยากจน	21
> การพัฒนาโดยยึดสิทธิเป็นหลัก	22
8. สภาพภายในและสถานการณ์ภายนอกของความยากจน	23
> ความยากจนในความสัมพันธ์หรือระบบสังคมที่แตกสลาย	23
> ความยากจนคือเรื่องหลอกลวง	24
> ความยากจนในแบบวัฒนธรรม	26
> สิทธิพลภายในและบริบทภายนอกของความยากจน	28
> การเชื่อมโยงสายสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติของบุคคลและของชุมชน	29
9. ศักยภาพของมนุษย์	31
> สันติสุขและศักยภาพอันเต็มเปี่ยมที่มนุษย์ได้รับจากพระเจ้า	31
> ศักยภาพพื้นฐานที่พระเจ้าประทานให้	34
10. ความยากจนของความเกินพอ	35
> เป้าหมายของการพัฒนา	38
11. นิยามของคำว่า “ยากจน”	39
> การระบุความหมายของความยากจน ต้องไม่มองแต่เรื่องเงินหรือเปล่า	39
> ความยากจนตามนิยามของคอมแพสชั่น	39
12. บทสรุป	41
13. เกี่ยวกับคอมแพสชั่น	43
14. คำอธิบายนเชิงท้าย	45

1

ภาพรวม

หนังสือเล่มนี้เป็นมุมมองของคอมเพล็กซ์ในเรื่อง “ความยากจน” บางคนอาจพูดถึงปัญหาความยากจนในแง่เศรษฐกิจ ในขณะที่บางคนพูดถึงความยากจน ทางด้านของจิตใจหรือด้านอื่นๆ เราขอนำเสนอปัญหาความยากจนจากแต่ละแง่มุม ควบคู่ไปกับการสะท้อนคำสอนจากพระคัมภีร์เรื่องคำว่า “คนจน” และ “ความยากจน” เราจะสังเกตได้ว่านักพัฒนากับคนทั่วไปพูดไม่เหมือนกันเกี่ยวกับความยากจน นักพัฒนามักจะพูดถึงสภาพคนที่เกี่ยวข้องกับความยากจน เช่น ระบบสังคมที่กดขี่ข่มเหงคนจนขาดโอกาสในการได้รับการบริการสาธารณะ ถูกจำกัดสิทธิ ความรู้สึกที่ว่าตัวเองเป็นคนต่ำต้อยหรือไร้ศักดิ์ศรี ปัญหาในความสัมพันธ์กับสังคม และปัญหาในความสัมพันธ์กับพระเจ้า

แม้ว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องสำคัญที่ควรจะมีนักจิตวิเคราะห์ และความยากจนเป็นเรื่องที่ซับซ้อนและละเอียดอ่อน ซึ่งมีมุมมองหลายด้านที่เราควรทำความเข้าใจและให้ความสำคัญ แต่เราจำเป็นต้องอย่างหนึ่งที่จะต้องชี้ชัดถึงความหมาย และใช้คำนี้ตามความหมายนั้นอย่างต่อเนื่อง คอมเพล็กซ์ยืนยันว่าการขาดรายได้เป็นสภาพพื้นฐานของความยากจน และเป็นจุดสำคัญที่บอกความหมายของคำว่ายากจน บางคนใช้คำว่า “ยากจน” ในลักษณะของคำอุปมา หรืออธิบายคำนั้นตามความหมายอื่น เช่น “ยากจนฝ่ายจิตวิญญาณ” แต่ในบริบทคอมเพล็กซ์ เราใช้คำว่ายากจนในความหมาย ทางด้านสภาพเศรษฐกิจ

ถึงแม้ว่าคอมเพล็กซ์มองปัญหาความยากจนจากมุมมองทางสภาพเศรษฐกิจ แต่เราก็ยังจะพูดเพื่อสร้างความเข้าใจภาพรวม ถึงสาเหตุของปัญหาและผลกระทบที่ตามมาจากความยากจน คอมเพล็กซ์เข้าใจความยากจนภาพรวมด้านสังคม ด้านอารมณ์ ด้านการศึกษา และด้านความสัมพันธ์กับพระเจ้า ในเล่มนี้เราจะสังเกตลักษณะภายนอกและภายในของความยากจน ทั้งเรื่องที่มีมองเห็นและเรื่องที่มีมองไม่เห็นความยากจนเป็นสภาพเศรษฐกิจ แต่หากเราต้องการช่วยให้คนพ้นจากความยากจน เราจะต้องเข้าใจมากกว่าเรื่องสภาพเศรษฐกิจ และให้ความช่วยเหลือมากกว่าเรื่องของเงินทอง

2

ความสำคัญของการกำหนด ความหมายของคำว่า “ยากจน”

มีคนมากมายศึกษาเรื่องความยากจน แต่ถึงกระนั้นก็ยังไม่มีคำนิยามซึ่งเป็นที่ยอมรับอย่างสากล มีคำนิยามมากมายของคำนี้ เช่น พจนานุกรมของเมอร์ริแอม-เว็บสเตอร์ กำหนดความหมายของคำว่า “ยากจน” ว่า “สภาพของคนที่มีเงินหรือทรัพย์สินสมบัติ ไม่ถึงระดับอันเป็นที่ยอมรับของสังคมของเขา”¹ บรรดานักพัฒนาและนักวิชาการ บรรยายความยากจนซึ่งไม่เกี่ยวกับรายได้ เช่น เรื่องสุขภาพ เรื่องความมั่นคง เรื่องศักดิ์ศรี เรื่องความเป็นธรรม เรื่องโอกาสใช้บริการสาธารณะ เรื่องอิทธิพลในสังคมและอำนาจทางการเมือง เรื่องอิสรภาพ เรื่องการใช้เส้นสาย ฯลฯ

ข้อเสียของการมีคำนิยามมากมายโดยไม่มีการชี้ชัดก็คือ องค์กรที่ทำพันธกิจในการจัดความยากจนจะประสบปัญหา เพราะไม่ชัดเจนว่าความยากจนคืออะไรเช่นกัน ถ้าองค์กรคอมเพลกซ์ ไม่เข้าใจชัดเจนถึงความหมายของคำว่า “ยากจน” แล้วการตั้งเป้าหมายว่าจะ “ให้เด็ก ๆ รอดพ้นจากความยากจน” จะประสบปัญหาใน 4 ประเด็นดังต่อไปนี้:

1. กลยุทธ์ที่เราใช้ในการแก้ปัญหา ขึ้นอยู่กับสิ่งที่เรามองว่าเป็นปัญหา
2. ถ้าเป้าหมายไม่ชัดเจน แผนการไม่ชัดเจน และวิธีประเมินผลงานก็ไม่ชัดเจนไปด้วย
3. ถ้าเราไม่กำหนดความหมายของความยากจน เราจะสรุปไม่ได้ว่าเราจะช่วยเด็กกลุ่มไหน
4. ถ้าคนทั่วไป โดยเฉพาะคนที่สนับสนุนคอมเพลกซ์ มีความเข้าใจเรื่องความยากจนไม่ตรงกับความเข้าใจของเรา พวกเขาอาจจะกล่าวหาว่าเราไม่ทำตามคำมั่นสัญญาที่จะปลดปล่อยเด็กให้พ้นจากความยากจนในพระนามของพระเยซูคริสต์

เอกสารนี้เขียนขึ้นมาเพื่อช่วยให้เข้าใจความยากจนในแต่ละแง่มุม และเพื่อเข้าใจมุมมองที่คอมเพลกซ์มองปัญหานี้ หนังสือเล่มนี้จะช่วยให้ความชัดเจนว่าเด็กกลุ่มใดคือกลุ่มเป้าหมายที่คอมเพลกซ์อยากจะช่วย และจะอธิบายถึงหลักเกณฑ์ในการทำพันธกิจแบบองค์รวม รวมถึงแผนในการช่วยเด็กเหล่านั้นทั้งทางร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ

3

ความยากจนด้านเศรษฐกิจ

ธนาคารโลก

ธนาคารโลกบรรยายความหมายของ “ความยากจน” ว่า “การขาดความเป็นอยู่ที่ดีอย่างเด่นชัด”² ความเป็นอยู่ที่ดีในมูมนี้นวมถึงการครอบครองวัตถุสิ่งของที่ซื้อขายกันด้วย คนจนคือคนที่มีรายได้ไม่พอเพียงต่อค่าใช้จ่าย³ หลายคนและหลายองค์การจะมองความยากจนจากแง่เศรษฐกิจ ในปี ค.ศ. 1990 ธนาคารโลกกำหนดความหมายของคำว่า “ยากจนขั้นรุนแรง” ว่าเป็นคนที่มีรายได้น้อยกว่า 1 เหรียญสหรัฐต่อวัน ในปี ค.ศ. 2009⁴ ธนาคารโลกปรับมาตรฐานให้เป็น 1.25 เหรียญต่อวัน หนึ่งเหรียญในที่นี้ถูกปรับตามความเท่าเทียมกันของ “อำนาจการซื้อ” (Purchasing Power Parity) สำหรับราคาสินค้าในแต่ละประเทศ การกำหนดเส้นแบ่งความยากจนเป็นกระบวนการที่ยุ่งยาก ซึ่งต้องใช้สูตรสลับซับซ้อน แต่ถึงกระนั้น กระบวนการนี้ก็ยังคงเหมือนไม่มีเกณฑ์ในการคำนวณ เส้นแบ่งความยากจน เป็นตัวกำหนดเกณฑ์รายได้ต่อการบริโภค ซึ่งก็คือการกำหนดเกณฑ์ความยากจนนั่นเอง

คำบรรยายของคำว่า ยากจนขั้นรุนแรง คือเมื่อคนมีรายได้ไม่พอที่จะซื้ออาหารประทังชีวิต [อาหารที่เพียงพอต่อ 1 วันคือ 2,100 แคลอรี สำหรับผู้ชาย(ผู้ใหญ่)] ธนาคารโลกตั้งเส้นแบ่งสำหรับความยากจนขั้นรุนแรงอยู่ที่ 1.25 เหรียญต่อวันทั่วโลก มาตรฐานของแต่ละประเทศเกี่ยวกับความยากจนย่อมขึ้นอยู่กับสภาพและมุมมองของคนในประเทศนั้น ซึ่งบางครั้งต่างจากมาตรฐานของธนาคารโลก เมื่อดูมาตรฐานใน 36 ประเทศ เราเห็นว่าบางประเทศตั้งมาตรฐานสูงถึง 8 เหรียญต่อวัน ในขณะที่บางประเทศตั้งมาตรฐานต่ำเพียง 1 เหรียญต่อวัน บางทีถือว่ารายได้ที่ต่ำกว่า 2 เหรียญต่อวัน เป็น “ความยากจนขั้นพื้นฐาน” หรือเรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่า “ความยากจนปานกลาง”⁵ คนยากจนขั้นพื้นฐานนี้อาจจะขาดวัตถุสิ่งของ และบริการสาธารณะ อาหารการกินไม่พอ ไม่มีน้ำสะอาด ส่งลูกไปโรงเรียนไม่ได้ หรืออาจจะขาดเรื่องอื่นที่จำเป็นสำหรับชีวิต ตามสถิติ ในปี ค.ศ. 2005 ประมาณ 1.37 พันล้านคน มีรายได้ต่ำกว่า 1.25 เหรียญต่อวัน และ 2.56 พันล้านคนมีรายได้ต่ำกว่า 2 เหรียญต่อวัน⁶ เป็นเรื่องยากที่จะได้ตัวเลขที่ถูกต้องแน่นอนของจำนวนคนที่อยู่ในสภาพยากจนรายได้ไม่พอเช่นนี้ และการคาดการณ์ข้างต้นก็มีช่องที่อาจผิดพลาดอยู่มาก

การกำหนดเกณฑ์รายได้ของความยากจนเชิงเศรษฐศาสตร์

นิยามความยากจนของธนาคารโลกก็ใช้ว่าจะไม่มีความเห็นที่ขัดแย้งเลยทีเดียว
ดร.ชานเจย์ เรดดี วิจารณ์นิยามดังกล่าวไว้:

ธนาคารโลกตั้งเกณฑ์ความยากจนเอาเอง ซึ่งไม่ได้เข้าถึงรายละเอียด
ของความจำเป็นที่แท้จริงในความเป็นมนุษย์ ยิ่งกว่านั้นนิยามนี้
ยังรับเอาความคิดเกี่ยวกับ “ความเท่าเทียม” ของอำนาจในการซื้อ
ที่ไม่เหมาะในการใช้ประเมินความยากจน มาใช้เป็นเกณฑ์กำหนด
ปัญหาเหล่านี้ฝังอยู่ในสูตรที่ “ใช้เงินวัด” (Money Metric)
ของธนาคารโลก การใช้วิธีคิดแบบนี้ปัญหาก็จะไม่สามารถแก้ไข
ได้อย่างสนิทใจ⁷

หากจะเอาเรื่องรายได้/การอุปโภคบริโภค มาเป็นมาตรฐานในการนิยามความยากจน
ก็ยังคงมีความไม่สอดคล้องกันระหว่างเส้นแบ่งความยากจนทั่วโลกที่ 1.25 เหรียญ
สหรัฐต่อวัน และการให้ความหมายความยากจนในประเทศที่ร่ำรวยอย่างเช่นใน
สหรัฐอเมริกา ซึ่งเส้นแบ่งความยากจนอยู่ที่ 26.22 เหรียญสหรัฐต่อวัน (อ้างตาม
สถิติปี 2005)⁸

ความยากจนในเชิงเปรียบเทียบ และความไม่เสมอภาค

บางครั้งคำว่าความยากจนถูกใช้ในความหมายเชิงเปรียบเทียบ ตัวอย่างเช่นคนที่
รายได้อยู่ที่ระดับต่ำกว่าร้อยละ 5 ของรายได้ของคนในประเทศ จะถือว่ายากจน
เมื่อเปรียบเทียบกับประชากรคนอื่นที่เหลือ แทนที่จะกำหนดเส้นแบ่งความยากจน
ที่ชัดเจน เขากลับมองว่าคนยากจนคือ คนที่มีน้อยกว่าคนอื่นแต่ ดร.เรดดี เขียนว่า
“ใครๆ ก็รู้สึกว่าการยากจนที่น่าสมเพชเวทนาเป็นสิ่งที่คนมีศีลธรรมยอมรับไม่ได้
แต่ไม่ใช่ทุกคนที่เห็นว่าความไม่เสมอภาคทางรายได้เป็นสิ่งผิดศีลธรรม”⁹ จริงๆ
ความไม่เท่าเทียมกันระดับหนึ่งเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ โนแวน เขียนว่า “ความเท่า
เทียมทางรายได้เป็นแค่เรื่องเพื่อฝันของคนที่ขาดอิสรภาพ และสังคมซึ่งทุกคนทำ
เหมือนกันหมด การเปิดโอกาสอย่างเท่าเทียมให้ทุกคนเป็นเรื่องที่สำคัญมากเสียกว่า
เรื่องรายได้ที่เท่าเทียมกัน”¹⁰

อย่างไรก็ตามช่องว่างระหว่างคนจนและคนรวยซึ่งบางครั้งเรียกว่า ช่องว่างแห่ง
ความยากจน ก็เป็นเรื่องสำคัญ หากช่องว่างนี้กว้าง ก็สะท้อนให้เห็นถึงระบบ สังคมที่
ไม่เป็นธรรมและจะคงอยู่ไปไม่จบสิ้น สังคมที่มีความไม่เท่าเทียมกันทางรายได้สูง
(คนรวยมีน้อยแต่รวยมาก คนจนมีมากและก็ยากจนมากด้วย) ทำให้เกิดความไม่
เท่าเทียมทางอำนาจโดยอัตโนมัติ การขยับฐานะ (ความง่ายที่คนรายได้ต่ำคนหนึ่ง

จะสามารถเปลี่ยนสถานะทางเศรษฐกิจของตนให้สูงขึ้น หรือความง่ายที่คนคนหนึ่งที่เคยมีรายได้สูงจะมีรายได้ต่ำลง) ถือเป็นมาตรวัดที่สำคัญว่า ระบบเศรษฐกิจนั้นเป็นธรรมหรือไม่ หากการขยับรายได้เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางในสังคมก็ถือว่าสังคมนั้นเป็นธรรม แสดงว่าได้ให้โอกาสคนจนอย่างเป็นธรรมและไม่ปกป้องคนรวยมากเกินไป จนไม่เป็นธรรม

ประสบการณ์ความยากจนตามช่องว่างของรายได้ อาจจะเหมือนหรือคล้ายกับประสบการณ์ความยากจนที่นำสมเพชเวทนา เมื่อสังคมมีความไม่เสมอภาคทางฐานะ คนที่ไม่มีมีมักจะถูกสังคมตอกย้ำให้หมดกำลังใจ คนจนเชิงเปรียบเทียบอาจจะเคยสัมผัสกับสิ่งที่ไมเออร์สเรียกว่า “ปมด้อย” ปมด้อยคือการให้คุณค่าตัวเองต่ำ ความรู้สึกที่ไม่มีอำนาจ ขาดการมองโลกในแง่ดี และไม่มีการริเริ่ม สภาวะภายในใจเหล่านี้อาจทำให้การเพิ่มรายได้เป็นเรื่องยากขึ้นพอๆ กับในระบบสังคมที่ขาดความยุติธรรม

เราควรจำให้ขึ้นใจว่าคำสั่งของพระเจ้าในปีแห่งการเฉลิมฉลอง (เลวีนิติ 25) เป็นหลักการลดช่องว่างรายได้ในสังคมโดยการจัดสรรทรัพย์สิน เมื่อเวลาผ่านไปหลายปี และเมื่อการทำมาค้าขายดำเนินไป เงินทุนและที่ดินเริ่มเกิดการครอบครองอย่างไม่เท่าเทียมกันในสังคม ดังนั้นทุก 50 ปีแห่งการเฉลิมฉลองจะต้องมีการคืนสินทรัพย์ให้กับผู้ที่ครอบครองตอนเริ่มแรก และจำเป็นจะต้องยกเลิกหนี้ทั้งหมด การปฏิบัติเช่นนี้เป็นไปเพื่อให้แน่ใจว่าช่องว่างและความไม่เท่าเทียมทางรายได้จะลดน้อยลงเป็นระยะๆ

รายได้และการอุปโภค บริโภค

มีคนวิจารณ์เรื่องการให้ความหมายของความยากจนว่าเป็นการมีรายได้ 1 เหรียญสหรัฐต่อวัน เขาโต้แย้งว่ารายได้ที่รับเป็นเงินเป็นแค่สินทรัพย์ชนิดหนึ่งในหลายชนิดที่จริงคนจนสามารถตอบสนองความต้องการของตนโดยไม่ต้องใช้เงิน คนจนสามารถผลิตอาหารเอง พวกเขาอาจมีวิธีแลกเปลี่ยนสินค้ากันหรือแลกเปลี่ยนแรงงานกันโดยไม่ต้องใช้เงิน แต่วัตถุประสงค์ของการผลิตเอกสารฉบับนี้ไม่ใช่เพื่อการศึกษาเกี่ยวกับการโต้แย้งเรื่องรายได้และการบริโภค ที่นี้เราขอกำหนดนิยามของคำว่า “รายได้” หมายถึง มูลค่าของสินค้าและบริการที่คนคนหนึ่งมี ไม่ว่าสินค้าหรือบริการนั้นจะเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนเงินหรือไม่ หรือว่าทางเศรษฐศาสตร์จะยอมรับหรือไม่ การกำหนดนิยามของคำว่ารายได้ /การบริโภคที่ถูกต้องนั้นเป็นเรื่องท้าทายและเราจะไม่กล่าวถึงในเอกสารนี้

แถลงการณ์โคเปนเฮเกน

เดือนมีนาคม ค.ศ. 1995 สหประชาชาติเปิดประชุม World Summit ในหัวข้อการพัฒนาสังคม และได้รับความหมายของคำว่ายากจนว่า “คือสภาวะที่แสดงการขาดแคลนปัจจัยขั้นพื้นฐานของการดำรงชีวิตมนุษย์อย่างรุนแรงครอบคลุมถึงการขาดอาหาร น้ำดื่มที่สะอาด การสุขาภิบาล, สุขอนามัย ที่อยู่อาศัย การศึกษา และข้อมูลข่าวสาร” คำอธิบายความยากจนนี้เป็นไปในทางวัตถุและกายภาพอยู่มาก ยกเว้นด้านการศึกษา และข้อมูลข่าวสาร ช่วงต้นของแถลงการณ์โคเปนเฮเกนกล่าวว่า “เรายอมรับว่าสังคมของเรจะต้องตอบสนองต่อความต้องการ ทางวัตถุและจิตใจของปัจเจกบุคคล ครอบครัวของเขา และชุมชนที่เขาอยู่อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น” การตระหนักถึงความต้องการทางจิตใจที่กล่าวในช่วงต้นนี้ เป็นข้อยืนยันว่าในปี ค.ศ. 1995 เหล่าผู้นำของโลกกำลังต่อสู้กับปัญหาความยากจนไม่เฉพาะในแง่ที่เกี่ยวกับรายได้เท่านั้น ในแถลงการณ์โคเปนเฮเกนนี้ผู้นำรัฐบาล 117 คนยังตกลงกันว่า:

พวกเราผู้เป็นหัวหน้ารัฐและรัฐบาลมุ่งมั่นที่จะพัฒนาสังคมทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ ศิลธรรม และจิตใจบนพื้นฐานของศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาค การเคารพซึ่งกันและกัน สันติภาพ ประชาธิปไตย มีความรับผิดชอบร่วมกันและการร่วมมือกัน เราจะเคารพความแตกต่างทางศาสนา เชื้อชาติ และวัฒนธรรมของประชาชน

แถลงการณ์นี้ไปไกลกว่าแค่การมีสภาพเศรษฐกิจที่ดี มันกล่าวอย่างชัดเจน ถึงความยากจนในแง่ที่ไม่เกี่ยวข้องกับเงิน หลักสำคัญในแถลงการณ์โคเปนเฮเกนก็คือการมุ่งมั่นที่จะ “ให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา”

เป้าหมายการพัฒนาในสหัสวรรษใหม่

ข้อเสียอย่างหนึ่งที่สำคัญของแถลงการณ์ทั่วโลกคือ มักจะล้มเหลวในเรื่องการตั้งเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจง วัดผลได้ และมีกำหนดระยะเวลา ยกเว้นแถลงการณ์สหัสวรรษของสหประชาชาติเมื่อเดือนกันยายน ค.ศ. 2000 ที่ได้ตั้งเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษหรือ MDGs ขึ้น เป้าหมายเหล่านั้นมีความเฉพาะเจาะจง วัดได้และกำหนดระยะเวลา หนึ่งในนั้นคือ “กำจัดความยากจนและหิวโหยอย่างรุนแรง” เป้าหมายที่เจาะจงมากไปกว่านั้นคือ “ลดจำนวนประชาชนที่ใช้ชีวิตอยู่ด้วยเงินน้อยกว่าวันละ 1 เหรียญสหรัฐลงครึ่งหนึ่ง” ภายในปี ค.ศ. 2015 ดังนั้นเป้าหมาย MDGs ได้รับรองมาตรฐาน “วันละเหรียญ” ที่กำหนดโดยธนาคารโลกว่าเป็นขีดรายได้ที่สมเหตุสมผลของคำว่าความยากจน มาตรการเฉพาะเจาะจงของเป้าหมาย-1 ของ MDGs ได้บอกความหมายของเป้าหมายอย่างละเอียด

เป้าหมาย-1. ก:

ลดจำนวนประชากรที่มีรายได้ต่ำกว่าวันละ 1 เหรียญสหรัฐให้น้อยลงครึ่งหนึ่ง ใน ปีค.ศ. 1990 - 2015

- 1.1 สัดส่วนของประชากรที่รายได้ต่ำกว่า 1 เหรียญสหรัฐต่อวัน
- 1.2 อัตราส่วนของช่องว่างของความยากจน
- 1.3 ส่วนแบ่งการบริโภคของผู้มีรายได้น้อยที่สุด

เป้าหมาย-1. ข:

บรรลุการจ้างงานอย่างมีประสิทธิภาพ และมีงานสำหรับทุกคนรวมทั้งผู้หญิง และวัยรุ่น

- 1.4 อัตราการเติบโตของผลผลิตมวลรวมภายในประเทศต่อผู้ถูกจ้าง 1 คน
- 1.5 อัตราการจ้างงานต่อจำนวนประชากร
- 1.6 สัดส่วนของผู้ถูกจ้างที่ใช้ชีวิตอยู่ด้วยเงินน้อยกว่าวันละ 1 เหรียญสหรัฐ
- 1.7 สัดส่วนของการเปิดบัญชี และแรงงานของครอบครัวในการจ้างงานทั้งหมด

เป้าหมาย-1. ค:

ในปี ค.ศ.1990 - 2015 สัดส่วนประชากรที่ทนทุกข์จากความหิวโหยจะลดลงครึ่งหนึ่งระหว่าง ค.ศ. 1990 - 2015

- 1.8 เด็กอายุน้อยกว่า 5 ปี ที่น้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์มีเท่าไร
- 1.9 สัดส่วนของประชากรที่บริโภคอาหารที่ให้พลังงานต่ำกว่าเกณฑ์

เป้าหมายเหล่านี้ได้รับการเอาใจใส่อย่างจริงจังอย่างไม่เคยพบมาก่อนไปประวัติศาสตร์ แดงการณ์ของสหประชาชาติ เว็บไซต์ MDG มีป้ายพร้อมกับนาฬิกาเดินถอยหลัง ในเวลาที่กำลังเขียนข้อความนี้ เหล่าผู้นำโลกและรัฐบาลที่เข้าร่วม รวมถึงองค์กร ต่างๆ มีเวลาเหลืออีก 6 ปี 165 วัน 16 ชั่วโมง กับอีก 14 วินาทีที่จะทำให้เป้าหมายนี้สำเร็จ

MDGs มีเป้าหมายในด้านการศึกษาระดับพื้นฐานทุกคน (วัดจากอัตราการรู้หนังสือ) มีเป้าหมายด้านสุขภาพ เรื่องความเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิง และเรื่อง ความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม เป้าหมายเหล่านี้เชื่อมโยงกับความหมายของ

ความยากจนที่มีเรื่องเงินเป็นพื้นฐาน แต่ความยากจนในแง่มุมที่ไม่เกี่ยวกับรายได้ นั้นเด่นชัดกว่าและเป็นเป้าหมายหลักใน MDGs

ความมั่นคงของอุปทานที่เป็นอาหาร

ความยากจนเชิงเศรษฐศาสตร์สามารถอธิบายในเชิงความมั่นคงทางด้านอาหารได้ด้วย ตามรายงานของสหประชาชาติพบว่ามีชายหญิง และเด็กราว 842 ล้านคน ทั่วโลกอย่างรุนแรงจากความอดอยากขั้นรุนแรง¹¹ องค์การอาหารและเกษตรกรรมของสหประชาชาติกล่าวถึงความมั่นคงของจำนวนอาหารว่า “คือการที่คนทุกคนสามารถเข้าถึง (ได้รับ) อาหารที่ปลอดภัยและมีคุณภาพต่อร่างกายในเวลาที่ต้องการ”

ดัชนีชี้วัดการพัฒนามนุษย์

โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) ได้ออกรายงานการพัฒนามนุษย์ ค.ศ. 1990 สิ่งที่ใช้ตรวจสอบรายงานนี้คือดัชนีชี้วัดการพัฒนามนุษย์ (HDI)¹² ซึ่งมีตัวชี้วัด 3 ตัวได้แก่ : อายุขัย การได้รับการศึกษา และรายได้ ตัวบ่งชี้หรือดัชนี แต่ละตัวจะถูกให้น้ำหนักเท่าๆกัน โดยค่าสูงสุดของแต่ละตัวอยู่ที่ 0.33 ซึ่งทำให้เกิดดัชนีอัตราระหว่าง 0-1 ในแต่ละประเทศ ดัชนีนี้ยอมรับกันว่าเป็นดัชนีเบื้องต้นเท่านั้น และไม่จำเพาะเจาะจงในการชี้วัดพัฒนาการของมนุษย์ อย่างไรก็ตามดัชนีนี้ได้แสดงถึงความก้าวหน้าอีกขั้นหนึ่งจากการวัดการพัฒนาในแง่เศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว(GDP) ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนา เช่นการพัฒนาความรู้/การศึกษา และสุขอนามัย MDGs ได้ให้ดัชนีชี้วัดเรื่องพัฒนาการของมนุษย์ที่ดีกว่าของ HDI และความโดดเด่นของ HDI ขณะนี้ก็เชื่อมโยงกับประวัติข้อมูลแล้ว HDI ได้ถูกตรวจสอบและรายงานโดย UNDP และ MDGs ถูกตรวจสอบและรายงานโดยแผนกสถิติของสหประชาชาติ

4

ความหมายของคำว่า “ยากจน” ในพระคัมภีร์

คำว่า “ยากจน” ปรากฏอยู่ 178 ครั้งในพระคัมภีร์ ส่วนใหญ่คำนี้หมายถึงความยากจนทางเศรษฐกิจ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- “แต่ปีที่เจ็ดนั้นจงงดเสีย ปล่อยให้น่านนั้นว่างอยู่ เพื่อให้**คนจน**ในชนชาติของเจ้าเก็บกินส่วนที่เหลือออกนั้นก็ให้สัตว์ป่ากิน ส่วนสวนองุ่นและสวนมะกอกเทศเจ้าจงกระทำเช่นเดียวกัน” (อพยพ 23:11)
- “ถ้าผู้นั้นเป็น**คนยากจน**และไม่สามารถจะหามาได้เท่านั้น ก็ให้เขานำลูกแกะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่กรรมบาป เพื่อชดเชยการละเมิดของเขา และนำยอแด่หนึ่งในสิบเอฟาห์เคล้าเข้ากับน้ำมัน เป็นธัญญาบูชากับน้ำมันลูกหนึ่ง” (เลวีนิติ 14:21)
- “ถ้าพี่น้องของเจ้า**ยากจน**ลงและเลี้ยงตัวเองอยู่กับเจ้าไม่ได้ เจ้าจะต้องเลี้ยงดูเขาให้เขาอยู่กับเจ้าอย่างคนต่างด้าวและคนที่อาศัยอยู่” (เลวีนิติ 25:35)
- “ท่านจงจ่ายเงินค่าจ้างวันนั้นให้แก่เขาก่อนดวงอาทิตย์ตก (เพราะเขาเป็น**คนยากจน** และมีใจจดจ่ออยู่ที่ค่าจ้างนั้น) ด้วยเกรงว่าเขาจะกล่าวหาท่านต่อพระเจ้า และจะเป็นความบาปแก่ท่าน” (เฉลยธรรมบัญญัติ 24:15)
- “แต่**คนจน**นั้นไม่มีอะไรเลย เว้นแต่แกะตัวเมียตัวเดียวที่ซื้อเขามา ซึ่งเขาเลี้ยงไว้ และอยู่กับเขา มันได้เติบโตขึ้นพร้อมกับบุตรของเขา กินอาหารร่วมและดื่มน้ำถ้วยเดียวกับเขา นอนในอกของเขา และเป็นเหมือนบุตรสาวของเขา” (2 ซามูเอล 12:3)
- “มีผู้ช่วยเด็กกำพร้าไปจากอก และเอาทารกของ**คนยากจน**ไปเป็นประกัน” (โยบ 24:9)
- “อย่ารักการหลบไถล เกรงว่าเจ้าจะมาถึง**ความยากจน** จงลืมนตาของเจ้า และเจ้าจะได้กินอิ่ม” (สุภาษิต 20:13)
- “พระเยซูตรัสแก่เขาว่า “ถ้าท่านปรารถนาเป็นผู้ที่ทำงานครบถ้วน จงไปขายบรรดาสิ่งของซึ่งท่านมีอยู่แจกจ่ายให้**คนอนาถา** แล้วท่านจะมีทรัพย์สมบัติในสวรรค์ แล้วจงตามเรามาและเป็นสาวกของเรา” (มัทธิว 19:21)
- “เพราะว่าพวกศิษย์ในแคว้นมาซิโดเนียและแคว้นอาคาเซีย เห็นชอบที่จะเรียไรเงินส่งไปให้แก่ธรรมิกชนที่**ยากจน** ในกรุงเยรูซาเล็ม” (โรม 15:26)
- “เพราะว่าถ้ามีคนหนึ่งสวมแหวนทองคำและแต่งตัวดีเข้ามาในที่ประชุมของท่าน และมี**คนจน**คนหนึ่งแต่งตัวซอมซ่อเข้ามาด้วย” (ยากอบ 2:2)

ถึงแม้ว่าจะมีกรณียกเว้นบ้าง แต่โดยทั่วไปคำว่า ยากจนในพระคัมภีร์จะหมายถึง ยากจนทางวัตถุ เราเห็นได้จากข้อพระคัมภีร์ข้างต้นว่าคนยากจนคือคนที่ขาดอาหาร ขาดเงิน ไม่สามารถสนับสนุนตัวเองมีหนี้สิน สวมใส่เสื้อผ้าที่สกปรกมอมแมม คำว่า ยากจนในพระคัมภีร์เป็นเรื่องของสภาพเศรษฐกิจ แต่สภาพแวดล้อม และที่มาของ ความยากจนจริงๆ นั้นเป็นเรื่องสลับซับซ้อน

บางครั้งสภาพของคนยากจนจะเกี่ยวข้องกับการกดขี่ข่มเหง การถูกแยกออกจาก สังคม และความไม่ยุติธรรม เมื่อพิจารณาจากสุภาษิต 13:23 “ดินของคนยากจนที่ ไถทิ้งไว้ก็เกิดผลอุดม แต่มันถูกกวาดไปตามความอยุติธรรม” สุภาษิต 19:4 พูดถึง ปัญหาของคนที่ถูกแยกออกจากสังคม “ทรัพย์สินคงการเพิ่มเพื่อนเป็นอันมาก แต่คน ยากจนก็ถูกเพื่อนของเขาร้างไป” มีเงื่อนไข สภาพและประสบการณ์มากมายที่ รายล้อมความยากจนอยู่ แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เป็นตัวระบุความหมายของความยากจน ความยากจนที่ไม่เกี่ยวกับเศรษฐกิจ ซึ่งเราจะพูดถึงในบทที่ 6 “การทำความเข้าใจ เรื่องความยากจนแบบทุกแง่ทุกมุม เกี่ยวกับความยากจน”

คนที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับพระเจ้าก็อาจจะยากจนทางเศรษฐกิจก็ได้ “คนยากจน ที่ดำเนิน ในความสัตย์ซื่อของเขา ก็ดีกว่าคนมั่งคั่งที่คดโกงในทางของตน” (สุภาษิต 28:6) คน นั้นอยู่ในสภาพยากจนฝ่ายเศรษฐกิจ ทั้งๆที่รวยฝ่ายจิตวิญญาณ ในขณะที่เดียวกันคน ศีลธรรมเสื่อมก็อาจจะยากจนได้เหมือนกัน “เพราะคนขี้เมาและคนตะกละ จะมาถึง **ความยากจน** และความง่วงเหงาจะเอาผ้าขี้ริ้วห่มคนนั้น” (สุภาษิต 23:21)

คนจนอาจจะมิสตีปัญญาและเป็นคนหัวไว “คนมั่งคั่งก็ฉลาดในสายตาของเขาเอง แต่ คนยากจนผู้มีความเข้าใจจะรู้จักเขาแจ่มแจ้ง” (สุภาษิต 28:11) ในหนังสือปัญญา จารีย์ 9:15 กล่าวว่า “แต่ในเมืองนั้นมีชายฉลาดแต่ยากจนอยู่คนหนึ่ง และชายคน นี้ช่วยเมืองนั้นไว้ให้รอดด้วยปัญญาของตน แต่หาไม่มีใครจดจำรำลึกถึงชายยากจนคน นี้ไม่” ในทางตรงกันข้ามความยากจนอาจจะจะเป็นผลมาจากความโง่ได้เหมือนกัน “บุคคลที่โง่ไร้ราของตนจะได้อาหารมากมาย แต่ผู้ที่ประกอบกิจการที่ไร้ค่าจะยิ่ง **จนลง**” (สุภาษิต 28:19) ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ทำให้เราเห็นว่าความยากจนในพระ คัมภีร์พูดถึงสภาพเศรษฐกิจที่ยากจนซึ่งเรื่องนี้สามารถเกิดขึ้นได้ทั้งคนมีปัญญาและ คนโง่ ทั้งคนมีศีลธรรมและไร้ศีลธรรม

มีอยู่น้อยครั้งที่พระคัมภีร์จะยกคำว่า ยากจนมาเป็นคำอุปมา เช่นในหนังสือ
วิวรณ์ 3:17: “เพราะเจ้าตรัสว่า ‘เราเป็นคนมั่งมีได้ทรัพย์สมบัติมาก และเราไม่ต้องการ
สิ่งใดเลย’ เจ้าไม่รู้ว่าเจ้าเป็นคนแร้นแค้นเข็ญใจ เป็นคนขัดสน เป็นคนตาบอดและ
เปลือยกายอยู่” แล้วมีครั้งหนึ่งที่พระเยซูพูดถึงคนที่ขัดสนฝ่ายจิตวิญญาณในมัทธิว 5:3
“บุคคลผู้ใด รู้สึกบกพร่องฝ่ายวิญญาณ (มีใจยากจน) ผู้นั้นเป็นสุข เพราะแผ่นดิน
สวรรค์เป็นของเขา”

แม้จะมีการใช้คำว่ายากจนในความหมายอื่นไปบ้าง แต่ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ เป็น
ข้อยกเว้น โดยทั่วไปความยากจนในพระคัมภีร์จะหมายถึงยากจนฝ่ายเศรษฐกิจ
นอกจากจะเห็นชัดเจนจากบริบทว่าเป็นการใช้คำว่ายากจนในเชิงเปรียบเทียบ

5

มุมมองหลักจากพระคัมภีร์ เกี่ยวกับความยากจน

หนังสือเล่มนี้ไม่สามารถบรรยายทุกสิ่งที่พระคัมภีร์สอนไว้เกี่ยวกับความยากจนได้ทั้งหมด แต่จะเสนอข้อสรุปที่ชัดเจนบางประการจากพระคัมภีร์

1. พระเจ้าไม่ปรารถนาให้ผู้หนึ่งผู้ใดต้องตกอยู่ในสภาพยากจนทางเศรษฐกิจ (เฉลยธรรมบัญญัติ 15:4)
2. พระเจ้าได้ตั้งกฎในสังคมให้คนของพระองค์ปฏิบัติหลายข้อเกี่ยวกับการจัดสรรปันส่วนใหม่ เพื่อลดผลกระทบของความไม่เท่าเทียมกันด้านเศรษฐกิจ (เลวีนิติ 25) โดยการถวายสิบลดเพื่อให้อาหารกับคนที่มีรายได้น้อย (เฉลยธรรมบัญญัติ 26:12) โดยการแบ่งส่วนให้กับคนจนและคนต่างชาติ (เลวีนิติ 23:22) โดยการห้ามคิดดอกเบี้ย (อพยพ 22:25) โดยการห้ามล่าเหยื่อในศาล และอื่นๆ
3. เมื่อคนไม่ยอมทำตามกฎเหล่านี้ มันทำให้คนจนทุกข์ทน และทำให้พระเจ้าโกรธ แต่เมื่อเราทำตามกฎเหล่านี้ แบ่งส่วนให้กับคนจนด้วยใจกว้างขวางและต่อสู้เพื่อสิทธิของคนที่ยากจน เมื่อนั้นพระเจ้าจะทรงพอพระทัย พระองค์จะฟังคำอธิษฐานของเรา และอวยพรเรา (อิสยาห์ 58)

ข้อสรุปสามข้อนี้เป็นรากฐานสำหรับคริสเตียนในการช่วยเหลือคนยากจน เมื่อรู้ถึงพระประสงค์ คำสั่งและความรู้สึกของพระเจ้าแล้ว เราซึ่งเป็นคริสเตียนคงจะเลือกทำสิ่งที่ถูกต้อง ยิ่งเมื่อเรารู้ว่า “พระเยซูทอดพระเนตรดูพวกสาวก และตรัสว่า “ฝ่ายมนุษย์ก็เหลือกำลังที่จะทำได้ แต่พระเจ้าทรงกระทำให้สำเร็จได้ทุกอย่าง” (มัทธิว 19:26) เราก็ยังเชื่อว่าการกำจัดความยากจนเป็นเรื่องที่เป็นไปได้

เมื่อสะท้อนถึงสิ่งที่พระคัมภีร์พูดถึงความยากจนและคนจน เหตุการณ์สำคัญที่ถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ตอนที่พระเยซูไปงานเฉลิมฉลองที่บ้านของซีโมนผู้ที่เคยเป็นโรคเรื้อน งานนี้ถูกจัดขึ้นมาเพื่อเป็นเกียรติกับพระเยซู ไม่กี่วันก่อนที่พระองค์จะสิ้นพระชนม์ ในงานนี้พระเยซูพูดกับยูดาสและคนอื่นที่กำลังฟังอยู่ว่า

“ด้วยว่าคนยากจนมืออยู่กับท่านเสมอแต่เราไม่อยู่กับท่านเสมอไป” (มัทธิว 26:11)
ทุกวันนี้ยังมีหลายคนที่ดีความพระธรรมตอนนี้ผิด พวกเขายกข้อนี้เพื่อสอนคนว่าพระเจ้ากำหนดให้โลกนี้ต้องมีคนยากจน เป็นโซ่ชะตาที่มนุษย์เราไม่สามารถเปลี่ยนได้ แม้แต่เด็ก ๆ ก็รู้ว่าพระเยซูไม่ได้บรรยายเรื่องปัญหาเศรษฐกิจของมนุษย์ แต่พระเยซูกำลังบอกพวกลูกศิษย์ของพระองค์ว่าพวกเขาจะมีโอกาสช่วยคนจนในอนาคต แต่ในเวลานั้นพระองค์จะอยู่กับเขาอีกไม่กี่วัน พวกเขาควรจะฉวยโอกาสในการใช้เวลา กับพระองค์ก่อน เหมือนมารีได้ทำในขณะที่พระองค์ยังอยู่กับพวกเขาในสภาพมนุษย์ เมื่อเราแก่ความเข้าใจผิดข้อนี้แล้ว มันจะไม่ทำให้เราขาดกำลังใจในการกำจัดความยากจน

6

การทำความเข้าใจเรื่องความยากจนแบบทุกแง่มุม

ธนาคารโลกได้นิยามความหมายของความยากจนซึ่งเป็นที่ยอมรับและเข้าใจมากที่สุดด้วยคำศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ ไว้ว่า:

ความยากจนคือความหิวโหย ความยากจนคือการขาดที่อยู่อาศัย
ความยากจนคือการที่เมื่อเจ็บป่วยแล้วไม่สามารถไปหาหมอ
ความยากจนคือการไม่ได้เรียนหนังสือ และอ่านหนังสือไม่ออก
ความยากจนคือการไม่มีงานทำ หวาดกลัวอนาคต อยู่แบบหาเช้ากินค่ำ
ความยากจนคือการที่ต้องเสียลูกไป เพราะเจ็บป่วยจากน้ำที่ไม่สะอาด
ความยากจนคือการไม่มีอำนาจ ไม่มีตัวแทนที่เป็นปากเป็นเสียงให้ และ
ไม่มีอิสรภาพ¹³

ความยากจนตามนิยามนี้รวมถึงการขาดการเข้าถึงการบริการสาธารณะ ความกลัวอนาคต ความไร้อำนาจ และการขาดตัวแทนที่เป็นปากเป็นเสียงให้ คำนิยามนี้แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจที่กว้างขวางของธนาคารโลกที่มีต่อความยากจน แต่ไม่สามารถมาแทนที่หรือแย้งกับตัวเลขมาตรฐานความยากจนขั้นรุนแรงซึ่งอยู่ที่วันละ 1.25 เหรียญสหรัฐ¹⁴

ธนาคารโลกยังได้พัฒนาดัชนีชี้วัดเพื่อประเมินความยากจนในมิติของการขาดรายได้ ดัชนีดังกล่าวได้แก่ การศึกษา สุขภาพ การเข้าถึงการบริการสาธารณสุข ความไม่มั่นคง การถูกกีดกันจากสังคม และการเข้าถึงทุนทางสังคม¹⁴ ดัชนีชี้วัดดังกล่าวนี้ทำให้การวัดความยากจนในแง่การขาดรายได้ชัดเจนขึ้น ซึ่งจะทำให้กลยุทธ์การลดความยากจนมีขอบเขตที่กว้างขึ้น

คนจนนิยามความยากจนไว้อย่างไร?

ช่วงกลางถึงปลายทศวรรษที่ 1990 โรเบิร์ต แชมเบอร์ส ผู้ช่วยวิจัยของสถาบันการศึกษาการพัฒนาที่มหาวิทยาลัยซัสเซ็กซ์และคณะได้ตั้งคำถามว่า

“ความยากจนคืออะไร และใครควรจะเป็นคนให้คำจำกัดความนั้น” มีการถกและคิดกันว่า คนยากจน ควรจะเป็นผู้ให้คำจำกัดความของความยากจน การสำรวจหนึ่งที่น่าสนใจซึ่งสำรวจในประเทศไนเจอร์มีการขอให้คนยากจนในประเทศนั้นให้ความหมายของความยากจน คำตอบของคนยากจนเหล่านั้นได้แก่:¹⁵

- **การต้องพึ่งพาคนอื่น** ถูกกล่าวถึงมีผู้ตอบ 40 เปอร์เซ็นต์ โดยบางคนกล่าวว่าคนยากจนมักจะต้องหาความช่วยเหลือจากคนอื่นเสมอ หรือต้องทำงานเพื่อคนอื่นเสมอ
- **การเป็นคนไม่มีความสำคัญในสังคม** ถูกกล่าวถึง 37 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งผู้ตอบให้ความหมายความยากจนว่าหมายถึงคนที่ “โดดเดี่ยว” และ “ไม่มีผู้ช่วยเหลือ” “ไม่รู้สิกว่ามีส่วนร่วมกับอะไรทั้งสิ้น” หรือ “ไม่มีใครขอความคิดเห็น”
- **ความขาดแคลน** เป็นความหมายส่วนหนึ่งของความยากจนโดยมีผู้ตอบ 36 เปอร์เซ็นต์ โดยผู้ตอบใช้คำอธิบายได้แก่ ไม่มีอะไรกิน ไม่มีเงินซื้อเสื้อผ้า และขาดเงินใช้จ่าย ไม่มีอาหาร สัตว์เลี้ยงเพื่อยังชีพและเงิน รวมถึงไม่มีอะไรจะขาย
- **ถูกจำกัดในการใช้สิทธิและเสรีภาพ** มาคู่กับความยากจนโดยมีผู้ตอบ 26 เปอร์เซ็นต์ ผู้ตอบอธิบายว่า “คนยากจนคือคนที่ไม่มีปากไม่มีเสียง” หรือ “คนที่ไม่มีทางชนะคดี หรือสู้คดีกับคนอื่นได้”
- **การไร้ความสามารถ** มีผู้ตอบ 21 เปอร์เซ็นต์ พูดถึงความยากจนว่าพวกเขาไร้ความสามารถในการตัดสินใจ การหาอาหารให้ตนเอง และการหาเครื่องนุ่งห่มให้ตนเอง หรือไม่สามารถริเริ่มทำอะไรได้

มีผู้ตอบเพียง 36 เปอร์เซ็นต์เท่านั้นในการสำรวจนี้ที่อธิบายความยากจนในแง่การขาดแคลนทางวัตถุอย่างเดียว ในที่นี้คนยากจนอธิบายประสบการณ์ของความยากจนในแง่ความสัมพันธ์ที่เจ็บปวด ขาดสังกัด ขาดศักดิ์ศรี และขาดเสรีภาพเป็นหลัก คำอธิบายคล้ายกันนี้พบในการศึกษาหลักของธนาครโลกด้วย¹⁶

ทุนทางสังคม: เรื่องเส้นสายและความยากจน

คนยากจนอธิบายความหมายของความยากจนในแง่ความสัมพันธ์ที่เจ็บปวด ความสัมพันธ์เป็นสิ่งสำคัญของความรู้สึกว่ามีส่วนร่วม คักดีศรี การให้การรับรองและความต้องการอื่นๆ ด้านอารมณ์ในสังคม แนวคิดของ “ทุนทางสังคม” ไม่ได้แค่คำนึงถึงความสัมพันธ์ในแง่คุณค่าอารมณ์ทางสังคมแบบเดิมๆ แต่ในมุมมองของโลกสมัยใหม่ด้วย ลักษณะของความสัมพันธ์ของคนคนหนึ่งจะเป็นตัวนำทางบรรทัดฐานทางสังคม ทำให้เข้าถึงทรัพยากร และสามารถขับเคลื่อนทักษะของผู้อื่นให้ไปสู่เป้าหมายเดียวกัน “คนที่คุณรู้จัก” (มีเส้น) เป็นเรื่องสำคัญมากในทุกบริบท รวมถึงในแง่ที่จะนำทางให้คนยากจนคนหนึ่งออกไปพ้นจากความยากจนได้¹⁷

ทุนทางสังคมที่แย่ หรือการถูกกีดกันจากสังคม มีความเกี่ยวข้องอย่างมากกับความไม่มั่นคงทางอารมณ์¹⁸ และพฤติกรรมก้าวร้าว¹⁹ ความสามารถในการบังคับ ตนเองนับว่าสำคัญมากในการสร้างพฤติกรรมทางสังคมที่มีประโยชน์และพึงปรารถนา²⁰ ยิ่งไปกว่านั้นการ ตกขอบทางสังคมได้รับการบ่งชี้ว่าเป็นเหตุที่หลายคนหนีไม่พ้นกับดักความยากจน²¹ ดังนั้นการสร้างทุนทางสังคมจึงเป็นอิทธิพลหลักที่จะยกระดับให้คนพ้นไปจากสถานะยากจนขั้นแค้น²² “ทุนทางสังคม” เป็นประเด็นหลักและถูกกล่าวถึงในหนังสืออีกเล่มในชุดปรัชญาพันธกิจของคอมแพสชั่น

7

การปรับเปลี่ยนความเข้าใจ ต่อความยากจน

ความหมายและคำอธิบายเรื่องความยากจนเปลี่ยนไปตามยุคสมัย พอล แชนเฟเฟอร์ อาจารย์ประจำภาควิชาการพัฒนานานาชาติ มหาวิทยาลัยเทรนต์ ประเทศแคนาดา ได้สรุปความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ไว้ในรายงานสำหรับสหประชาชาติ แผนกเศรษฐศาสตร์ และสังคมดังนี้²³:

ความคิดเรื่องความยากจนได้ผ่านการเปลี่ยนแปลงใหญ่อย่างน้อย 4 ครั้ง
ในทศวรรษที่ผ่านมา

ในครั้งแรกมีการเปลี่ยนจากแบบของการกีดกันทางกายภาพ ซึ่งเน้นเรื่อง
การไม่สามารถเติมเต็มปัจจัยพื้นฐานหรือความต้องการ ทางกายภาพ
โดยเปลี่ยนไปเป็นแบบของการกีดกันทาง สังคมซึ่งเน้นปัจจัยเช่น
การขาดอิสรภาพ ไร้อำนาจ ขาดความนับถือตัวเอง และศักดิ์ศรี ฯลฯ
ครั้งที่ 2 มีการเน้นย้ำเพิ่มขึ้นในแนวคิดเรื่องความอ่อนแอไม่มั่นคงและ
ความสัมพันธ์ของสิ่งนี้ที่มีต่อความยากจน (ไม่ว่าจะหมายความว่าอย่างไร
ก็ตาม)

ครั้งที่ 3 ความคิดเรื่องความไม่เสมอภาค และความสัมพันธ์ของ
มันที่มีต่อความยากจนถูกยกขึ้นมาเป็นเรื่องที่ต้องให้ความสนใจอีกครั้ง
ครั้งที่ 4 มีความคิดว่าความยากจนน่าจะเป็นเรื่องของการถูกกีดกันสิทธิขั้น
พื้นฐานของมนุษย์ และแนวคิดนี้ได้รับการถกเถียงอย่างมากจากหน่วยงาน
ระบบขององค์กรประชาชาติ

ไมเออร์สให้คำอธิบายที่คล้ายกันในเรื่องการเปลี่ยนแปลงนี้ เขาเขียนว่า “พวกนักพัฒนา
สมัยก่อนอาจทึกทักว่าสามารถอธิบายความยากจนได้ว่าหมายถึงการขาดสิ่งของ
ต่อมาพวกเขาก็เพิ่มการขาดความคิด หรือความรู้เข้าไป หลังจากนั้นเมื่อมีการศึกษา
ค้นคว้าเรื่องระบบสังคมของความยากจน ก็เริ่มเกิดความเข้าใจว่าความยากจน
หมายถึงการขาดการเข้าถึงอำนาจ ทรัพยากร และทางเลือกด้วย” ไมเออร์สสรุปว่า
“ความยากจนคือความสัมพันธ์ขั้นพื้นฐาน และผลของมันคือพื้นฐานทางจิตใจ²⁴

การพัฒนาโดยยึดสิทธิเป็นหลัก

ข้อตกลงนานาชาติว่าด้วยสิทธิมนุษยชนมีพื้นฐานมาจากแถลงการณ์สากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ซึ่งเขียนขึ้นโดยสหประชาชาติ ในปี ค.ศ. 1948 การทำความเข้าใจเรื่องความยากจนและการพัฒนาจากมุมมองของสิทธิมนุษยชนเป็นหัวข้อที่อยู่ในบทความอีกเล่มหนึ่งในชุดปรัชญาพันธกิจของคอมแพสชั่น

อย่างไรก็ตามเราควรเข้าใจไว้ที่นี่ว่าความหมายของคำว่า “สิทธิ” นั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งยวด เนื่องจากเป็นสิ่งที่สร้างรากฐานของกฎหมายระดับชาติ และนานาชาติ นอกจากนี้ยังสำคัญในแง่มุมมองของคริสเตียนด้วยสำหรับองค์กรต่างๆ ที่ปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะ “รักษาสีทธิของคนจนและคนขัดสนให้คงอยู่”

(สุภาษิต 31:9) องค์กรคริสเตียนที่ทำตนเป็นปากเป็นเสียงให้คนยากจนและพยายามที่จะกำจัดความยากจนทั่วโลก ต้องให้ความร่วมมือในสิ่งซึ่งสอดคล้องกันระหว่างสิทธิที่สร้างโดยสังคมของชาวโลกที่ไม่ใช่คริสเตียนและสิทธิอย่างที่คริสเตียนเข้าใจตามที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์

8

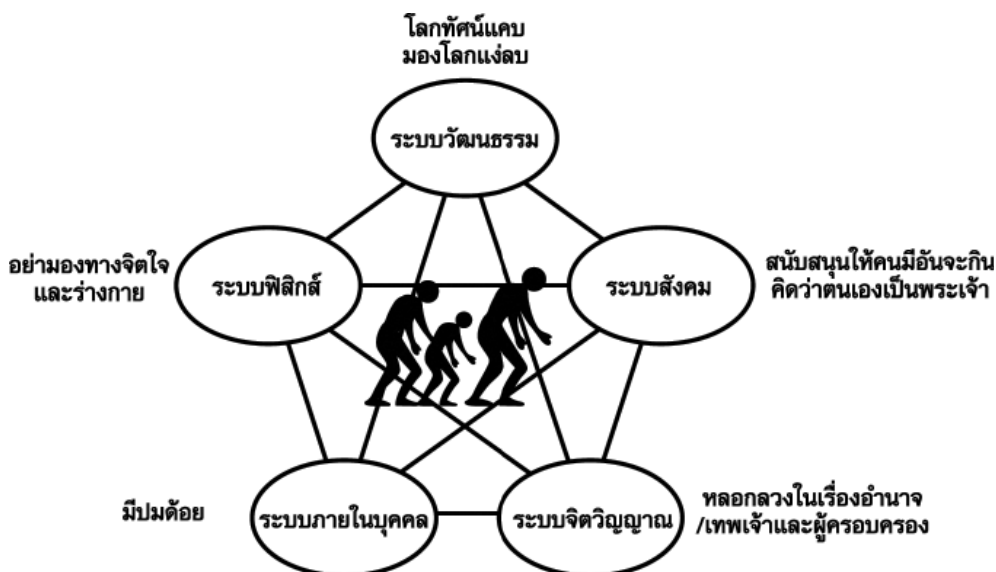
สภาพภายในและสถานการณ์ภายนอกของความยากจน

ความยากจนในความสัมพันธ์หรือระบบสังคมที่แตกสลาย

จายากุมาร์ คริสเตียน ได้นำเสนอระบบทั้งห้าที่เป็นกับดัก ดักจับและลดทอนกำลังของคนยากจน²⁵ อันได้แก่

- ระบบวัฒนธรรมที่มีโลกทัศน์แคบและกดดัน²⁶ คนมองว่าตนเป็นเหยื่อของความไร้ค่า ความคิดที่คิดว่ามันเป็นเวรเป็นกรรม ไม่สามารถควบคุมอะไรได้
- ระบบสังคมที่สนับสนุนให้คนมีอันจะกินสำคัญผิดว่าตัวเองเป็น “พระเจ้า” ²⁷
- ระบบจิตวิญญาณที่หลอกลวงในเรื่องอำนาจ และผู้ครอบครอง
- ระบบภายในบุคคล ที่ทำให้เขามีปมด้อย (รู้สึกไร้ค่าตัวเองไร้ค่า)²⁸
- ระบบทางชีวฟิสิกส์ซึ่งบ่งชี้โดยความอ่อนแอทางจิตใจและร่างกาย

ระบบซึ่งเป็นกับดักเหล่านี้²⁹ สามารถเขียนอธิบายได้ตามรูปด้านล่าง³⁰

ไมเออร์ได้อธิบายความยากจนในแง่ของสัมพันธภาพที่ถูกความบาปทำลาย:

- สายสัมพันธ์ที่พังทลายระหว่างเรากับพระเจ้าคือแกนหลักของความยากจนทางจิตวิญญาณ
- สายสัมพันธ์ที่พังทลายระหว่างเรากับคนอื่นและสังคมคือความยากจนทางสังคม
- สายสัมพันธ์ที่พังทลายของเรากับสภาพแวดล้อมและการมองตัวเองอย่างผิดๆ (หรือความสัมพันธ์กับตัวเอง) ถูกทำลายเพราะความบาป

ไมเออร์กล่าวว่า “ความยากจนเป็นผลของสัมพันธภาพที่ไม่ราบรื่น ไม่ยุติธรรม ไม่เสริมสร้างชีวิต ไม่กลมกลืนและไม่น่ารื่นรมย์”³¹ กล่าวสั้นๆ ก็คือว่า ความยากจนเป็นผลของความบาป

ความยากจนคือเรื่องหลอกลวง

ดร.เวสลีย์ สเตฟฟอร์ด อดีตประธานของคอมแพสชั่นได้เสนอภาพของความยากจนที่คล้ายคลึงกับข้างต้น สเตฟฟอร์ดอธิบายว่า “ความรู้สึกว่าตัวเองไร้ค่า”และการขาดอำนาจเกิดจากข้อความที่สื่อมาผิดๆ เขาเน้นย้ำว่าข้อมูลที่ผิดเหล่านี้มีผลกระทบมากที่สุดในวัยเด็ก

เพราะฉะนั้น ความยากจนคือ ความคิดที่ไปไกลกว่าโศกนาฏกรรม ข้อความ ที่โหดร้ายและมุ่งทำลายนี้ มารชาตานกระซิบอยู่ในหูของคนเป็นล้านๆ ว่า “ยอมแพ้เสีย! เจ้าไม่สำคัญอะไรเลย ไม่มีใครสนใจเจ้าหรอก ดูรอบๆ สิ อะไรๆ ก็เลวร้าย มันเป็นอย่างนี้มาตลอดและจะเป็นอย่างนี้ตลอดไป ลองนึกย้อนไปสิ คุณตาของเจ้าก็เป็นคนล้มเหลว พ่อแม่เจ้าก็ไม่สามารถปกป้องดูแลเจ้าได้ ตอนนี้เป็นคราวของเจ้าแล้ว เจ้าก็จะล้มเหลวด้วย เพราะฉะนั้นยอมแพ้เสียเถอะ!”³²

เมื่อเด็กหรือผู้ใหญ่คนหนึ่งเชื่อในเรื่องหลอกลวงนี้เขาก็จะยากจน ความยากจน ที่อธิบายถึงในแง่นี้เป็นสภาพที่เกิดภายในจิตใจซึ่งเกิดจากข้อมูลที่สื่อจากภายนอกที่กดขี่สภาพภายในแบบนี้ทำให้ขาดอำนาจ เชื่อชะตากรรม ล้มหวัง และขาดการริเริ่ม

สร้างสรรค์ คนที่อยู่ในสภาพนี้มักจะตกเป็นเหยื่อของสถานการณ์ต่างๆ แทนที่จะเป็นคนเริ่มต้นในการเปลี่ยนแปลงสังคมของตนในเชิงบวก คนนั้นกลับมีมุมมองที่แคบมากเกี่ยวกับตนเอง ไม่นับถือคนอื่น และมักเป็นผู้ทำลายสัมพันธภาพ

สายสัมพันธ์ที่ถูกทำลายนี้จะเกิดขึ้นช้าแล้วช้าเล่า และยิ่งทำให้ข้อความที่พูดถึงความไร้ค่าของตัวเองมีพลังมากขึ้น ความเชื่อที่ว่า “สิ่งต่างๆ ไม่มีทางที่จะดีขึ้น” จะกดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ไม่สำคัญว่าจะมีโอกาสสมานน้อยแค่ไหน เพราะการพยายาม ยอมเสี่ยง และลงทุนในโอกาสเหล่านั้นต้องอาศัยความเชื่อมั่นว่าอนาคตจะดีกว่าเดิม คนส่วนใหญ่ที่อยู่ในสภาพนี้ไม่สามารถพัฒนาให้หลุดพ้นไปได้ สรุปได้อย่างสั้นๆ ว่าพวกเขขาดความหวัง และความหวังนี้เป็นตัวจักรสำคัญของการเติบโตและการเป็นอยู่ที่ดี

ความรู้สึกว่าตัวเองไร้ค่านั้นรวมถึงการมองตัวเองในแง่ขาดอำนาจ เป็นเหยื่อของสถานการณ์ต่างๆ ไม่ใช่แค่เคารพนับถือตัวเองต่ำเท่านั้น แต่ยังมองคุณค่าของคนอื่นในสังคมต่ำด้วย เมื่อคนคนหนึ่งมองความยากจนว่ามีรากฐานมาจากการมองตนเอง มันก็จะส่งผลอย่างมากต่อกลยุทธ์ที่เลือกใช้ในการพัฒนา

เมื่อมีการนิยามความยากจนว่าเป็นสภาพภายในจิตใจซึ่งเกิดจากข้อมูลที่ทำลายคุณค่าที่มาจากภายนอก มันจะนำไปสู่กลยุทธ์การต่อสู้ความยากจน ที่อาจต้องถามว่า: คนเรตกอยู่ในสภาวะจิตใจอย่างนี้เมื่อไรและอย่างไร “เรื่องหลอกลวงนี้” จะถูกเปิดโปงได้อย่างไร และคนจะเป็นอิสระจากการกดขี่ของเรื่องที่หลอกลวงนี้ได้อย่างไร เราจะป้องกันไม่ให้คนได้ยินเรื่องหลอกลวงนี้หรือหลงเชื่อมันได้อย่างไร

นอกจากนี้ยังเป็นที่แน่ชัดว่า เมื่อคนยึดมั่นในเรื่องหลอกลวงนี้ในวัยที่เติบโต เป็นผู้ใหญ่ ก็เป็นเรื่องยากที่จะไปเปลี่ยนแปลง แต่ถ้าเราเข้าไปแทรกแซงในการเติบโตตั้งแต่เนิ่นๆ คือระหว่างที่ยังเด็ก จะมีโอกาสมากที่สุดที่จะเปลี่ยนแปลงและป้องกันเรื่องหลอกลวงไม่ให้มาสร้างแรงกดดันในการสร้างอัตลักษณ์ระหว่างกระบวนการเติบโต

การพัฒนาของมนุษย์จะมีจุดเปลี่ยนแปลงหักเห นั่นจะเป็นตัวกำหนดว่าคนๆ นี้จะเป็นอย่างไร เวลาที่อ่านจะสร้าง/หล่อหลอมการมองตัวเองว่ามีค่าแค่ไหน ความจริงจะต้องเอาชนะคำโกหกหลอกลวง คำโกหกทำให้เจ็บปวด แต่ความจริงจะปกป้องเรา คำโกหกทำให้รู้สึกว่ามีใครดูแลเอาใจใส่ ความจริงจะฟังเรา คำโกหกจะ

วิพากวิจารณ์เราอย่างเจ็บปวด ความจริงจะยกย่องชมเชย

เสียงของความจริงจะส่งต่อไปเรื่อยๆ ตลอดชีวิตของเราเพื่อจะเอาชนะเสียงของคำโกหก ในกรณีต่างๆ เหล่านี้ กลยุทธ์การต่อสู้กับความยากจนถูกขับเคลื่อนโดยคำถามว่า : เราจะแนะนำเสียงและข้อความแห่งความจริงให้เด็กๆ รู้จักได้อย่างไร เสียงที่พูดว่า “คุณเป็นคนสำคัญ! ความคิดและความรู้สึกของคุณสำคัญ! อย่าท้อถอย! สิ่งต่างๆ จะดีขึ้นกว่านี้! คุณเต็มไปด้วยศักยภาพที่พระเจ้าประทานมาให้อย่างเต็มเปี่ยมเพื่อเปลี่ยนแปลงอนาคต!” เรื่องหลอกลวงอาจเป็นเสียงที่กระจายไปทั่วและคงอยู่ยาวนานในสภาพแวดล้อมของเด็ก ข้อความแห่งความจริงซึ่งคนพูด และแสดงในชีวิตของเด็กจะต้องยับยั้งๆ และย้ำเพื่อจะมีชัยชนะเหนือเรื่องหลอกลวง

สแตฟฟอร์ดอธิบายไว้ว่าความยากจนจะพ่ายแพ้ เมื่อเด็กสาวคนหนึ่งซึ่งเติบโตขึ้นมาในสลัมเห็นความเสียหายในชุมชนของเธอแล้วพูดว่า “เห็นสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นไหม นั่นไม่ถูกต้อง และฉันจะเป็นคนแก้ไขให้มันถูก”³³ กลยุทธ์สำคัญในวัยเด็กเพื่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเป็นประเด็นที่อยู่ในบทความในชุดปรัชญาพันธกิจของคอมแพสชั่น

ประโยคที่ว่า “ความยากจนเป็นเรื่องหลอกลวง” ไม่ได้พูดเพื่อปฏิเสธว่าความยากจนไม่มีอยู่จริง ความยากจนเป็นเรื่องจริงแท้แน่นอน และคำพูดนี้ไม่ได้หวังที่จะเอาชนะความยากจนอย่างง่ายดาย แต่การเปลี่ยนความคิดในจิตใจ คำพูดนี้ไม่ได้มุ่งจะตำหนิเหยื่อของความยากจนว่าพวกเขาเลือกเองที่จะเชื่อเรื่องหลอกลวง ตรงกันข้าม ความคิดนี้แสดงว่าพวกเราถูกล้อมรอบด้วยความคิดผิดๆ ว่าเราเป็นใครเกี่ยวกับธรรมชาติของเรา อำนาจของเรา และคุณค่าของเรา ข้อความเหล่านี้ปิดบังความจริงเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของมนุษย์ที่ว่า : พวกเราถูกสร้างตามพระฉายาลักษณ์ของพระเจ้า ได้รับพรสวรรค์ที่พิเศษมากมายจากพระเจ้า และสามารถรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ พระเจ้ารักเรามาก พวกเราทุกคนต่างเชื่อเรื่องหลอกลวงในระดับที่ต่างกันไป แต่สำหรับคนยากจนแล้ว คำโกหกหลอกลวงเหล่านี้ทำให้พวกเขา หดท้อกำลังใจและอ่อนแอลง

ความยากจนในแบบวัฒนธรรม

ดร.บัมบัง บูดิ จินโต อดีตรองผู้อำนวยการคอมแพสชั่นประจำเอเชีย อธิบายถึงความยากจนว่าเป็นสถานะที่ต้องเกี่ยวข้องกัน 4 แง่มุมได้แก่ : สถานะภายใน

และสภาวะภายนอก ซึ่งแต่ละสภาวะก็แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ ที่จับต้องได้และจับต้องไม่ได้ ความคิดนี้ถูกนำเสนอในภาพด้านล่าง:

บุคคล	สังคม / ชุมชน
• รายได้ • ที่อยู่อาศัย • ความมั่นคงทางอาหาร • สุขภาพ • อื่นๆ...	• ทรัพยากรน้ำ • โครงสร้างพื้นฐาน • การบริการสาธารณะ • อื่นๆ...
• ความรู้ • ความปรารถนา • ความขยัน • ความมั่นใจ • อื่นๆ...	• ความเป็นผู้นำในการรับใช้ • การกำกับดูแลแบบมีส่วนร่วม • ทูตทางสังคม • ค่านิยมและธรรมเนียม • ความสงบสุข • อื่นๆ. ...

ตัวอย่างเหล่านี้ที่แสดงอยู่ในแต่ละช่องด้านบนไม่ใช่ตัวอย่างทั้งหมดแต่ ภาพนี้แสดงถึงการผสมผสาน และการพึ่งพากันของแต่ละองค์ประกอบในวัฒนธรรม

ค่านิยมทางสังคม ธรรมเนียม และความคาดหวังของชุมชนหนึ่งๆ จะบ่งบอกถึงวัฒนธรรมของชุมชนนั้นๆ ด้วยความยากจนจะกลายเป็นวัฒนธรรมที่ต่อเมื่อแรงปรารถนาถูกรอบำงำโดยการให้คุณค่าของชีวิตต่ำหรือยอมรับมุมมองที่ว่า “ไม่มีทางหรอกที่จะอะไรๆ มันจะดีขึ้น” ความยากจนเป็นสภาวะทางสังคมเมื่อความสงสัย และการให้ความสำคัญตนเองเป็นตัวบั่นทอนความสัมพันธ์ ความยากจนจึงกลายเป็นระบบที่สนับสนุนการเอารัดเอาเปรียบทางสังคม มากกว่าที่จะคัดค้านและต่อสู้กับมัน

เดิมทีการมองความยากจนในแง่วัฒนธรรม ได้มองเห็นสภาวะที่เกี่ยวข้องกันในบริบทความยากจนอย่างลึกซึ้ง การพัฒนาสินทรัพย์หรือคุณสมบัติทั้งที่จับต้องได้ และไม่ได้ของแต่ละคน และของชุมชนของพวกเขา จะทำให้ศักยภาพที่พระเจ้าประทานให้มนุษย์ได้ประจักษ์ชัด ดร. บูดิ จินโต อธิบายว่า “การปลดปล่อย” ออกจากความยากจนคือ การเปลี่ยนแปลงจากการที่ต้องพึ่งพา สู่อำนาจที่มีอิทธิพลทั้งในระดับบุคคลและระดับชุมชน

สินทรัพย์ภายในและบริบทภายนอกของความยากจน

บางคนอาจจะมองสินทรัพย์ในแง่ของเงิน เงินเป็นสินทรัพย์ก็จริง แต่สินทรัพย์มีความหมายกว้างกว่าเงินทอง สินทรัพย์รวมถึงสภาพหรือคุณสมบัติที่จะทำให้เกิดโอกาสพัฒนามนุษย์ เราเห็นว่าสภาวะภายในและบริบทภายนอกนั้นคือ “คุณสมบัติ” เช่น โรงเรียนเป็นสินทรัพย์ของการพัฒนา แต่การอ่านออกเขียนได้ก็เป็นเช่นกัน การอ่านออกเขียนได้คือคุณสมบัติ “ภายใน” ที่โรงเรียนก่อให้เกิดขึ้น **ความหวัง** เป็นคุณสมบัติที่มีค่ามากแต่มักถูกมองข้ามบ่อยๆ เมื่อคนคนหนึ่งมองอนาคตในแง่ดี คนคนนั้นก็จะมีมุ่งมั่นและยอมเสี่ยงหากจำเป็น เพื่อไปถึงอนาคตที่ดีกว่าตามที่หวัง คุณสมบัตินี้เหล่านี้ทำให้ปัจเจกบุคคลมีความก้าวหน้าในชีวิต

สถาบัน Search ได้บุกเบิกความคิดเรื่องคุณสมบัติใน “การพัฒนาเยาวชนเชิงบวก” และได้สำรวจและศึกษาคุณสมบัติ 40 อย่าง ซึ่งเมื่อปรากฏในชีวิตเยาวชนคนหนึ่ง คุณสมบัตินี้ ก็จะส่งเสริมการพัฒนา คุณสมบัติที่สถาบัน search พูดยัง มีทั้งที่เป็นสภาวะภายในและภายนอก เช่น การมีครอบครัวที่สนับสนุนสมาชิก การมีโอกาที่จะเป็นผู้นำ การมีโอกาสรับใช้ผู้อื่น การมีขอบเขตที่ชัดเจน การใช้เวลาแรงจูงใจและคุณค่าส่วนบุคคล ยังมีคุณสมบัติพวกนี้มากขึ้น เยาวชนก็ยังมีชีวิตที่ก้าวหน้ามากขึ้น

บริบทภายนอกที่เป็นเชิงบวก ก็ทำให้เกิดการพัฒนาได้ แต่บริบทภายนอกจะคุกคามการพัฒนาตัวเอง คนที่ต้องเติบโตขึ้นมาบนกองขยะ (ซึ่งเป็นบริบทภายนอก) ก็มักจะสื่อข้อความที่ทำให้เขารู้สึกว่าตัวเองด้อยค่า “เธอก็เหมือนเศษขยะ” และทำให้เกิด “การทำลายอัตลักษณ์” และสายสัมพันธ์ที่ดีก็พังทลายลง (กีดขวางสินทรัพย์ภายใน) มองสภาวะภายในตัวเองต่ำด้อย อัตลักษณ์ถูกทำลาย และความสามารถรักษาสายสัมพันธ์จะทำลายความสามารถในการที่คนคนหนึ่งจะเปลี่ยนสถานการณ์ภายนอกตัวเขา

สินทรัพย์ภายในคือคุณสมบัติต่างๆ ที่ทำให้บุคคลก้าวหน้าในด้านต่างๆ เช่น :

- การมองตัวเองในแง่บวก
- การเชื่อในความสามารถของตัวเอง ที่จะมีโอกาสต่อสถานการณ์ของตัวเอง (การควบคุมชีวิตตัวเอง)
- การอ่านออกเขียนได้และรู้จักเลขขั้นพื้นฐาน
- การมองโลกในแง่ดี / ความหวัง

- ความคิดริเริ่มและความขยัน
- ความสามารถในการสร้างสายสัมพันธ์
- ทักษะในการเกิดผลและการสร้างสรรค์
- ความซื่อสัตย์สุจริต

การเชื่อมโยงสายสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติของบุคคลและของชุมชน

บริบทภายนอกและคุณสมบัติภายในของบุคคลส่งผลต่อกัน เด็กที่ได้เข้าโรงเรียน (บริบทภายนอก) ได้รับการศึกษา เด็กคนนี้จะอ่านออกเขียนได้ เป็นคนมีความรู้ (คุณสมบัติภายใน) เด็กที่เข้าถึงแหล่งน้ำสะอาด (บริบทภายนอก) ก็ไม่ต้องเผชิญเชื้อโรคและจะเติบโตขึ้นอย่างแข็งแรง (คุณสมบัติภายใน) แม้แต่สนามเด็กเล่นที่ปลอดภัย (บริบทภายนอก) ก็ทำให้เด็กได้เล่นอย่างมีความสุขมีความสัมพันธ์กับเพื่อนๆ (คุณสมบัติภายในที่สร้างต้นทุนทางสังคมและความไว้วางใจกัน) ความสัมพันธ์ระหว่างบริบทภายนอกและคุณสมบัติภายในเป็นไปในแนวทางเดียวกัน เพราะชุมชนของคนที่ได้รับการศึกษา มีสุขภาพดี และมีสายสัมพันธ์ที่ดีต่อกันจะสร้างบริบทภายนอกขึ้นมาอย่างชัดเจน พวกเขาจะสร้างธุรกิจ หาคนไปทำงานในโรงพยาบาล และสอนคนรุ่นต่อไป

สมาชิกชุมชนที่มีสุขภาพดี มีทักษะความสามารถและความมั่นใจจะเป็นกำลังสำคัญที่จะไปสร้างงานในตำแหน่งครู พยาบาล ฯลฯ อย่างมีประสิทธิภาพ บริบทภายนอกของชุมชนทำให้เกิดคุณสมบัติในแต่ละบุคคล เช่น ทักษะในการรู้หนังสือ แต่ว่าโรงเรียนไม่สามารถจะพัฒนาเรื่องนี้ได้สำเร็จ ถ้าไม่มีบุคคลที่มีคุณสมบัติที่จะไปเป็นครู ถ้าพูดในแง่บวกก็คือ ปัจจัยทั้งหมดเหล่านี้เรียกได้ว่าเป็น “สินทรัพย์”

ที่จริงแล้วการพัฒนาศักยภาพ “ภายใน” ของคนเรา ซึ่งได้แก่ความรู้ ความหวัง ความสัมพันธ์กันในสังคม ความขยันหมั่นเพียร ฯลฯ เป็นเครื่องจักรแท้จริงในการพัฒนาที่ยั่งยืนอันส่งผลในการสนับสนุน และใช้ความพยายามเพื่อพัฒนาบริบทภายนอกให้ดีขึ้นได้ ไมเคิล โนวัค นักเศรษฐศาสตร์เขียนไว้ว่า

“นักเศรษฐศาสตร์เห็นพ้องต้องกันว่าสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศชาติ
มั่งคั่งไม่ใช่วัตถุดิบ แต่เป็นความรู้ ทักษะ และความชำนาญ
คือการกระทำและนิสัยที่จะค้นคว้า ประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆ จัดระเบียบ
และวางแผนล่วงหน้าที่นักเศรษฐศาสตร์ปัจจุบันใช้คำว่า “ทุนมนุษย์”
ซึ่งอยู่ในจิตใจของมนุษย์และทำให้เกิดได้โดยกิจกรรมทาง
จิตวิญญาณในด้านการศึกษา การฝึกอบรม และการเลี้ยงดูทางใจ
ทุนมนุษย์ยังรวมถึงนิสัยทางด้านจริยธรรมเช่น การทำงานหนัก
การให้ความร่วมมือ ความไว้วางใจทางสังคม ความกระตือรือร้น
ความซื่อสัตย์ และนิสัยทางสังคมเช่น การเคารพกฎหมาย”³⁴

คุณสมบัติภายใน และบริบทภายนอกมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อกัน ในทางเดียวกัน
สินทรัพย์ของบุคคล และสังคมมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อกันด้วย ชุมชนที่ยากจน
อาจจะมีคอร์รัปชันในบริษัท การกีดกันชนกลุ่มน้อยออกจากชีวิตของชุมชน หรือ
ไม่กี่ขาดการมองโลกในแง่ดีและขาดแรงบันดาลใจทั้งในระดับบุคคลและชุมชน ค่า
นิยมของชุมชนจะสร้างค่านิยมของบุคคลขึ้น และค่านิยมของบุคคลก็จะสร้างค่า
นิยมของชุมชนขึ้นมา ความสัมพันธ์นี้จึงส่งผลต่อทั้งบุคคลและชุมชน

9

ศักยภาพของมนุษย์

สันติสุขและศักยภาพอันเต็มเปี่ยมกับมนุษย์ได้รับจากพระเจ้า

เมื่อเราพูดถึงศักยภาพของมนุษย์ เราไม่ได้พูดถึงความคิดด้านมนุษยนิยม ที่พูดว่ามนุษย์สามารถบรรลุผลได้ด้วยพลังของตัวเอง ในทางตรงกันข้ามเรากำลังพูดในแง่คริสเตียนที่ว่า มนุษย์ถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้า เป็นคนใหม่ที่กำลังถูกสร้างขึ้นใหม่ในความรู้ ตามแบบพระฉายาของพระองค์ผู้ได้ทรงสร้างขึ้นมา (โคโลสี 3:10)

เป้าหมายของชีวิตคริสเตียนคือ การที่จะมุ่งไปสู่สันติสุขที่แท้จริง ชาโลม ความครบบริบูรณ์ หรือชีวิตที่ครบถ้วนตามพระสัญญาในยอห์น 10:10 ชีวิตที่เต็มศักยภาพตามที่พระเจ้าประทานคือการดำเนินชีวิตที่แท้จริง ซึ่งกล่าวไว้ใน 1 ทิโมธี 6:19 ว่าเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ เป็นชีวิตที่สมกับการทรงเรียก เป็นการมีชีวิตที่สำแดงพระคริสต์ในชีวิตเรา เป็นความยิ่งใหญ่ของพระหัตถกิจของพระเจ้าในชีวิตเรา ในพระธรรมเอเฟซัสได้อธิบายในประเด็นนี้ไว้ดังนี้ “จนกว่าเราจะโตเป็นผู้ใหญ่เต็มที่” และ “เต็มถึงขนาดความไพบูรณ์ของพระคริสต์”

ของประทานของพระองค์ ก็คือให้บางคนเป็นอัครทูต บางคนเป็นผู้เผยพระวจนะ บางคนเป็นผู้เผยแพร่ข่าวประเสริฐ บางคนเป็นศิษยาภิบาล และอาจารย์ เพื่อเตรียมธรรมิกชนให้เป็นคนที่จะรับใช้ เพื่อเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์ให้เจริญขึ้น จนกว่าเราทุกคนจะบรรลุถึงความ เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในความเชื่อ และในความรู้ถึงพระบุตรของพระเจ้า จนกว่าเราจะโตเป็นผู้ใหญ่เต็มที่ คือเต็มถึงขนาดความไพบูรณ์ของพระคริสต์ เพื่อเราจะไม่เป็นเด็กอีกต่อไป ถูกขัดไปขัดมาและหันไปเหมา ด้วยลมปากแห่งคำสั่งสอนทุกอย่าง และด้วยเล่ห์กลของมนุษย์ตามอุบายฉลาดอันเป็นการล่อลวง แต่ให้เรายึดความจริงด้วยใจรัก เพื่อจะจำเริญขึ้นทุกอย่างสู่พระองค์ผู้เป็นศีรษะ คือพระคริสต์ (เอเฟซัส 4:11-15)

ขอให้พระองค์ทรงโปรดประทานกำลังเรียวแรงมากฝ่ายจิตใจแก่ท่าน โดยเดชพระวิญญาณของพระองค์ตามความไพบูรณ์แห่งพระสิริของพระองค์ เพื่อพระคริสต์จะทรงสถิตในใจของท่านทางความเชื่อ เพื่อว่าเมื่อท่านได้วางรากลงมั่นคงในความรักแล้ว ท่านก็จะได้มีความสามารถ

หยิ่งรู้พร้อมกับธรรมชาติทั้งหมด ถึงความกว้าง ความยาว ความสูง ความลึก คือให้ซาบซึ้งในความรักของพระคริสต์ซึ่ง เกินความรู้ เพื่อท่านจะได้รับความไพบูลย์ของพระเจ้าอย่างเต็มเปี่ยม”
(เอเฟซัส 3:16-19)

ผู้อ่านจะต้องตระหนักอย่างถ่องแท้ว่าพระธรรมตอน นี้ไม่ได้พูดถึงศักยภาพของมนุษย์ ที่จะบรรลุความสำเร็จของตน แต่อธิบายถึงของประทานที่ทรงประทานให้แก่ละคน ในชุมชน (หมายถึงชุมชนในคริสตจักร) และความสัมพันธ์ที่แต่ละคนจะใช้ของ ประทานของตัวเองเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ไม่ใช่เพื่อผลประโยชน์ของตนอย่างเดียว ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้พูดถึงทั้งการเปลี่ยนแปลงตนเองและชุมชน ข้อพระคัมภีร์นี้พูดถึงการพัฒนาพรสวรรค์ ความตั้งใจ ความรู้ ความเชื่อ ความมั่นใจ ความเข้มแข็งที่แท้จริงภายใน และการมีส่วนร่วมในกันและกัน รวมถึงการสร้างชุมชน

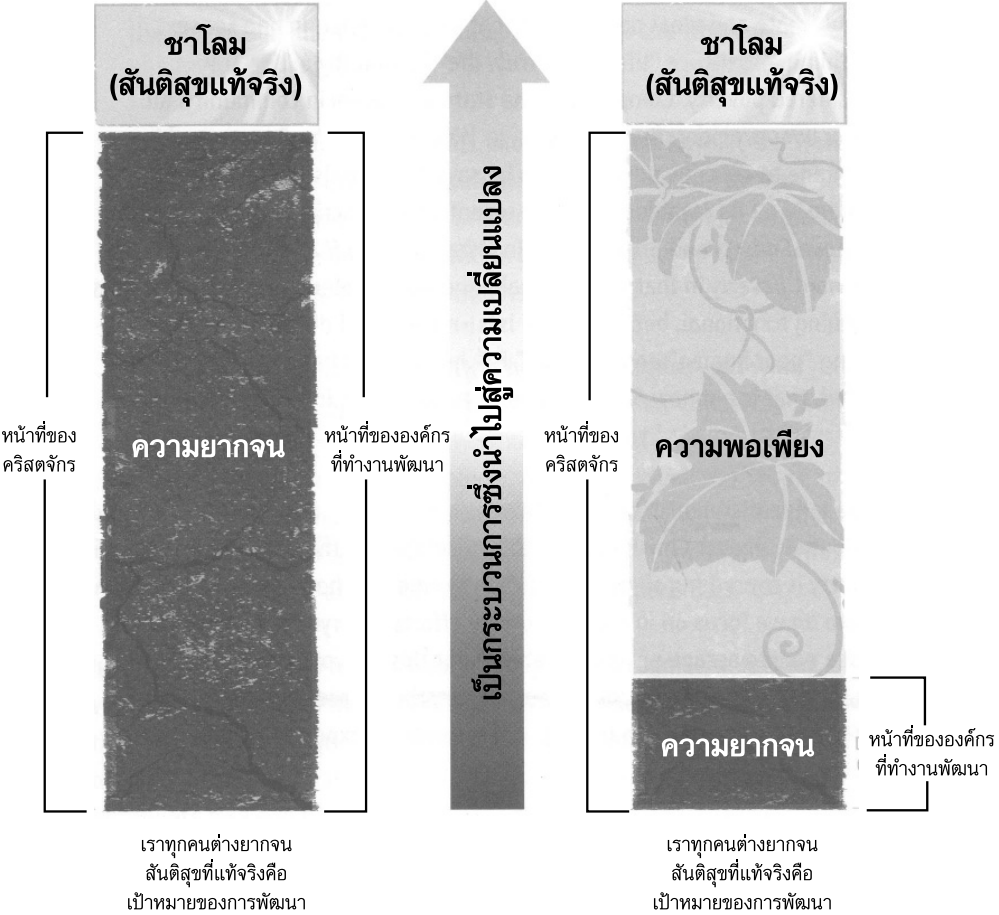
คงไม่ถูกต้องหากจะกล่าวถึงศักยภาพมนุษย์โดยไม่ให้ความสำคัญกับพระเยซูคริสต์ ซึ่งเป็นผู้ประทานความเป็นไปได้ที่มีอยู่ในพระองค์ อะไรก็ตามที่ไม่ใช่ “ชีวิตอันแท้จริง” (1 ทิโมธี 6:19) ก็คือความยากจนก็ว่าได้ เมื่อเปรียบเทียบกับสภาพสันติภาพหรือ ชาติโลกในชุมชน ชีวิตของพวกเราทั้งหมดก็ยากจน

ในหนังสือ “Walking with the Poor” ของไบรอัน เมเออร์ส ใช้คำนี้เมื่ออธิบาย ความยากจนว่า “ความยากจนคือการขาดสันติสุขนั่นเอง”³⁵ ต่อมาคำอธิบายนี้ก็มีผู้เห็นพ้องด้วยอีกคือ สตีฟ คอร์เบ็ต และไบรอัน พิคเคิร์ท ในหนังสือ “When Helping Hurts”³⁶ อย่างไรก็ตามการใช้คำว่ายากจนแบบนี้อาจทำให้คำๆ นี้ไม่มี ประโยชน์ เพราะว่าไม่มีข้อแตกต่างที่มีนัยระหว่างการพูดถึง “คนจน” และ “คน” ยิ่งกว่านั้น ดังที่เคยกล่าวไปแล้วว่า นั้นไม่ใช่วิธีที่พระคัมภีร์อธิบาย คำว่า “ยากจน” ในพระคัมภีร์คำว่า ยากจน หมายถึงคนที่อยู่ในฐานะยากจนทางเศรษฐกิจ

ถ้าเราแยกไม่ออกระหว่าง “การขาดสันติสุขที่แท้จริง” กับ “ความยากจน” ก็อาจจะ ส่งผลกระทบอย่างมากต่อความคิดในการช่วยบรรเทาทุกข์คนจน และการพัฒนา ของคริสเตียน อย่างเช่นถ้าคนยากจนคือทุกคนที่ขาดสันติสุข ถ้าอย่างนั้นใคร กันละคือคนจน เราทุกคนอย่างไรละ แล้วใครละที่เราจะลงแรงไปช่วยต่อต้านความ ยากจน ทุกคนอย่างนั้นหรือ อย่างนี้เราสามารถคาดหวังที่จะเห็นคนหนีจากความ ยากจนได้ไหม คงจะไม่ใช่ในโลกนี้ แต่ถ้าเรามองความยากจนในแง่เศรษฐกิจ คำตอบก็จะต่างออกไป : คือเราจะรู้ว่าจะเน้นไปที่ใคร และเราก็สามารถคาดหวังได้ ว่าเขาจะออกจากความยากจน

ความยากจนคือ การขาดสันติสุขที่แท้จริง
หรือความสัมพันธ์ที่แตกสลาย

ความยากจนคือ การขาดความจำเป็นขั้นพื้นฐาน
ของมนุษย์ หลังการไม่ตระหนักถึงศักยภาพพื้นฐานของมนุษย์

ศักยภาพพื้นฐานที่พระเจ้าประทานให้

ความยากจนไม่ใช่ความหมายเดียวกับการขาดสันติสุข ความยากจนคือชีวิตที่ไม่มีโอกาสได้รับปัจจัยขั้นพื้นฐานเช่น อาหารและน้ำสะอาด ชีวิตของพวกเราทุกคนไม่ว่าจะรวยหรือจนก็ล้วนแต่ขาดสันติสุขเพราะอยู่ในโลกที่มีความบาป เพื่อให้คำว่ายากจนมีความหมายและไม่ใช่แค่คำที่หมายถึงพวกเราทุกคน เราจะต้องกำหนดว่าความยากจนคือสภาวะพื้นฐานของชีวิตในขั้นต่ำซึ่งต่ำจนไม่ควรมีใครต้องอยู่ในสภาพแบบนั้น เป้าหมายที่จะช่วยคนที่ยากจนทางเศรษฐกิจง่ายกว่าเป้าหมายที่จะช่วยทุกคนที่ขาดสันติสุข

ซาโลมอนอาจหมายถึง ศักยภาพอย่างเต็มเปี่ยมที่พระเจ้าประทานให้ หรือศักยภาพขั้นพื้นฐานที่พระเจ้าประทานให้ มีความหมายคล้ายๆ เรื่องสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ คือไม่มีใครควรจะต้องใช้ชีวิตในสภาพที่ต่ำกว่าจุดนั้น ให้ลองคิดถึงหัวข้อต่างๆ ด้านล่างนี้ โดยเปรียบเทียบกับเรื่องสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ หัวข้อเหล่านี้แสดงถึงมาตรฐานขั้นต่ำของประสบการณ์ชีวิต ซึ่งก็คือศักยภาพขั้นพื้นฐานที่พระเจ้าประทาน

สุขภาพร่างกาย : ทุกคนไม่ควรเป็นโรคที่ป้องกันได้ และควรได้รับสารอาหารเบื้องต้นที่เพียงพอต่อความต้องการ

สุขภาพทางสังคม : ทุกคนควรสามารถรักใคร่รักกันได้และรับความรักจากคนอื่นได้

สุขภาพทางอารมณ์: ทุกคนควรมองตัวเองว่าพิเศษและมีคุณค่าเพราะพระเจ้าได้ประทาน ศักดิ์ศรีและคุณค่าให้เรา และทุกคนควรที่จะเห็นศักดิ์ศรี และคุณค่าในตัวเองผู้อื่นด้วยเช่นกัน

สุขภาพทางการรับรู้: ทุกคนควรสามารถอ่านและเรียนรู้ได้ ทุกคนควรจะมีทักษะความสามารถเบื้องต้นในทางคณิตศาสตร์ ทุกคนควรมีทักษะอย่างหนึ่งอย่างใดที่สามารถใช้ให้เป็นประโยชน์ในสภาพแวดล้อมของตัวเอง

สุขภาพทางจิตวิญญาณ : ทุกคนควรได้รับประสบการณ์ด้านความรัก ความเมตตาการุณา การให้อภัย และการฟื้นฟูในพระเยซูคริสต์

10

ความยากจนของความเกินพอ

คำว่าความยากจนถูกใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่ออธิบายสภาวะต่างๆ ในชีวิต ซึ่งเป็นคนละอย่างกับความยากจนเชิงเศรษฐกิจ ในการให้นิยามและทำความเข้าใจความยากจนนั้น เราจะต้องบอกว่ามีการใช้คำนี้เพิ่มขึ้น เพื่ออธิบายสถานะในชีวิตของบางคนที่มีความมากเกินไปดี

บางครั้งเราจะเข้าใจความหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดมากขึ้นได้ เมื่อเราเข้าใจสิ่งที่ตรงกันข้ามกับสิ่งนั้น ตัวแทนของคอมเพล็กซ์เคยพูดว่า “สิ่งที่ตรงข้ามกับความยากจน ไม่ใช่ความร่ำรวย แต่สิ่งที่ตรงข้ามกับความยากจนคือ ความพอเพียง”³⁷ มีจุดสมดุลระหว่างความไม่พอกับความเกินพอ และตรงจุดนั้นเราได้พบชีวิตที่ครบบริบูรณ์ ซึ่งพระเยซูคริสต์ทรงสัญญาไว้ (ยอห์น 10:10) พระเยซูไม่ได้พูดถึงความครบบริบูรณ์ที่หมายถึงความความเหลือเฟือหรือการมีมากเกินไป แต่พูดถึงชีวิตที่ครบถ้วน ชีวิตที่สมบูรณ์ หรือซาโลมอนนั่นเอง แม้รูปภาพแต่ละรูปจะมีข้อจำกัด แต่ภาพที่นำเสนอต่อไปนี้ก็จะขยายแนวคิดในเรื่องนี้ได้

“ขอให้ความมั่งคั่งและความเท็จไกลจากข้าพระองค์ ขออย่าประทานความยากจนหรือความมั่งคั่งแก่ข้าพระองค์ ขอเลี้ยงข้าพระองค์ด้วยอาหารที่พอดีแก่ข้าพระองค์ เกรงว่าข้าพระองค์จะอึด และปฏิเสธพระองค์ แล้วพูดว่า ‘พระเจ้าเป็นผู้ใดเล่า’ หรือเกรงว่าข้าพระองค์จะยากจนและขโมย และกระทำให้พระนามพระเจ้าของข้าพระองค์เป็นมลทิน” สุภาษิต (30:8-9)

ชีวิตในด้านไหนๆ ก็อาจจะยากจนได้หากมีไม่เพียงพอ และในทางตรงข้าม ชีวิตในด้านไหนๆ ก็อาจจะ “ยากจน” อีกแบบหนึ่งและกลายเป็น “รูปเคารพ” เมื่อมีมากเกินไป

ในตารางต่อไปนี้ เราประยุกต์แนวคิดดังกล่าว เข้ากับแง่มุมชีวิตด้านความรู้ ความเข้าใจ ด้านอารมณ์สังคม ด้านร่างกาย และแม้กระทั่งด้านจิตวิญญาณ

	ขาดแคลน	ชาโลม/สันติสุข	เกินพอ
ด้านความรู้ ความเข้าใจ	ไม่รู้หนังสือ, ขาดความรู้ และขาด ทักษะความสามารถ, ขาดความสนใจใฝ่รู้ และความคิดสร้างสรรค์	สุขภาพจิตดี, รู้หนังสือ, มี ความรู้ในทักษะที่เหมาะสม กับสภาพแวดล้อม, มีความ รู้ด้านกระบวนการสังคม และธรรมเนียม, มีความรู้ เรื่องพระเจ้า, เรียน, สนใจใฝ่รู้, มีความคิด สร้างสรรค์, สามารถสร้าง วิสัยทัศน์	บุขาคความรู้ (หาคัดศีร์ จากความรู้) เรียนเรื่อยๆ แต่ไม่เข้าใจ หรือนำความรู้เอาไปใช้ สนใจการโต้แย้งเพียงเพื่อ ให้ได้ตอบโต้ ความรู้ท่วมหัว เอาตัว ไม่รอด, ทำตัวเป็นคน แสนรู้, ไม่ฟังใคร
ด้านอารมณ์ สังคม	รู้สึกตัวเองด้อยค่า, ไร้ ศักดิ์ศรี, ไร้ประโยชน์, ขาดความมั่นใจ, มอง ตัวเองว่าเป็นเหยื่อของ สถานการณ์ สายสัมพันธ์ที่ถูกทำลาย และถูกแยกออกจากสังคม “ฉันมันไร้ค่า”	มองตัวเองตามความเป็น จริง, ความมั่นใจที่เกิด จากความเชื่อในพระเจ้า, คุณค่าที่มาจากความรัก ของพระเจ้า “ฉันเป็นภาพสะท้อนของ พระเจ้า, ฉันมีพรสวรรค์ พิเศษ, ฉันเห็นคนอื่น เป็นแบบนี้ด้วย, พระเจ้า สามารถใช้พวกเราให้ร่วม มือเปลี่ยนแปลงโลกใบนี้ได้	บุขาเทิดทูนตัวเอง, หยิ่งยโส “ฉันเป็นพระเจ้า ฉัน สามารถทำอะไรก็ได้ที่ ฉันอยากทำด้วยพลังของ ฉันเอง”

ด้าน
ร่างกาย

ไม่สามารถป้องกันโรคได้, มีความพิการหรือขาดสารอาหารทำให้ไม่มีแรงและไร้ความสามารถบางอย่าง

“ศักยภาพทางร่างกายของฉันทถูกแย่งไปด้วยเหตุผลต่างๆ ที่ป้องกันได้”

สุขภาพร่างกายดี ร่างกายได้รับสารอาหารเพียงพอ, มีความสุขกับกิจกรรมทางร่างกายถึงแม้จะมีข้อจำกัดที่เลี่ยงไม่ได้ และต้องแก่ชรา สามารถแสวงหาและรับการรักษาที่เหมาะสม “ฉันเป็นดูแลร่างกายตัวเอง แต่ไม่ตกอยู่ใต้อำนาจของความอยากและความต้องการต่างๆ ของร่างกาย”

บุขาร่างกาย หรือตะกละตะกราม “พระเจ้าของพวกเขาก็คือความอยากของปากท้องของเขาเอง” วิตกจริตเกี่ยวกับรูปร่างและหน้าตา, ให้ความสนใจกับเรื่องการกินมากเกินไปถึงแม้ว่าอาจจะไม่ใช่ตะกละตะกราม, บ้าเครื่องสำอางค์ ไม่ยอมหาการรักษาหรือยอมรับข้อจำกัด

ด้าน
จิตวิญญาณ

ไม่รู้จักรพระเจ้า, ไม่เห็นความจริง, ไม่เข้าใจเรื่องความรัก, ไม่เข้าใจตัวเองอย่างแท้จริง

ไม่สามารถให้อภัย

จิตใจที่ไม่มีหลักยึดเหนี่ยว จะเปิดโอกาสให้ความชั่วช้าเจริญงอกงาม, ทุกจิตหลอกลวง, มีความทะเยอทะยานและความเกลียดชัง

อยู่ในความสัมพันธ์ กับพระเจ้า, ได้สัมผัสพลังของพระวิญญาณบริสุทธิ์

รู้ว่าตัวเองได้รับการอภัย และเขายอมให้อภัยผู้อื่นเช่นกัน

รู้ว่าพระเจ้ารัก และเขายอมให้พระเจ้าใช้ชีวิตเป็นเครื่องมือในการส่งผ่านความรักของพระเจ้าไปสู่ผู้อื่น

รับใช้ผู้อื่นเหมือนรับใช้พระเจ้า เห็นชีวิตนิรันดร์ในปัจจุบัน

อยากให้คนอื่นรู้จักความสุขในชีวิตซึ่งเป็นชีวิตที่แท้จริง

ศาสนาเป็นเรื่องหลอกลวงมกมาย

ทำสิ่งที่ชอบธรรม และดูเคร่งศาสนาแต่ไม่สูงส่งกับคนอื่น

ศาสนาที่เน้นการปลีกวิเวก

เป้าหมายของการพัฒนา

แม้จะมีคนกล่าวว่าชาโลม (สันติสุข) คือเป้าหมายของการพัฒนา แต่เราไม่อาจพูดอย่างนั้น เราพูดได้ว่าสันติสุขเกิดจากการยอมให้พระคริสต์เป็นศูนย์กลางคือเป้าหมายของชีวิต สันติสุขเป็นผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งทำงานอยู่ในเราและอยู่ท่ามกลางพวกเรา แต่เราไม่อาจจะสัมผัสสันติสุขอย่างเต็มที่ได้ในพากนี้ของสวรรค์ ความคิดนี้เหมือนกับความหมายกว้างๆ ของความยากจนสายสัมพันธ์ที่พังทลาย ซึ่งในนิยามนี้เราทุกคนต่างยากจนกันหมด แต่ความหมายอย่างนี้ทำให้คำว่ายากจนไม่ชัดเจน การตั้งเป้าหมายการพัฒนาไว้ที่ชาโลม (สันติสุข) จะทำให้ขอบข่ายการทำงานองค์กรพัฒนาต่างๆ ทำงานกว้างเกินไป อาจจะเทียบเท่ากับบทบาทการทำงานของคริสตจักร

จะดีกว่าหากเราพิจารณาความยากจนในแง่เศรษฐกิจและปัจจัยซึ่งโยงไปสู่ความไม่สามารถไปถึงศักยภาพขั้นพื้นฐานของมนุษย์ เมื่อเรามองเป้าหมายของการพัฒนาโดยให้คนหลุดพ้นจากสภาพยากจนก็จะเป็นเป้าหมายที่ไปให้ถึงได้

ไมเคิล โนวัค เขียนว่า “ความร่ำรวยของชาติที่แท้จริงคือ ประชาชนของชาตินั้น และเป้าหมายของการพัฒนาก็คือ สร้างสภาพแวดล้อมสำหรับมนุษย์ที่ทำให้พวกเขามีความสุขกับชีวิตที่ยืนยาว แข็งแรง และสร้างสรรค์”³⁸

การมองเช่นนี้ไม่ได้ปฏิเสธความสำคัญของการทำงานเพื่อให้เกิดชาโลม แต่เป็นการมุ่งเน้นความพยายามที่จะบรรเทาความยากจนซึ่งช่วยทำให้ความพยายามนั้นเกิดผลได้จริง แท้จริงแล้วการทำงานที่มุ่งไปสู่ชาโลมและการทำงานที่เน้นการพัฒนาเปลี่ยนแปลงก็อาจจะดูคล้ายกันเลยทีเดียว

11

นิยามของคำว่า “ยากจน”

การระบุความหมายของความยากจนต้องไม่มองแต่เรื่องเงินหรือเปล่า

จำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องระบุความหมายของความยากจนให้ชัดเจนอาจเน้นในเชิงเศรษฐกิจ (เช่นที่ธนาคารโลกให้ความหมาย “ความยากจนขั้นรุนแรง” ว่าเป็นการมีรายได้ต่ำกว่า 1.25 เหรียญสหรัฐต่อปี) ในขณะเดียวกันก็ตระหนักถึงสาเหตุและสถานการณ์ของความยากจนที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องเงินด้วย ความหมายในแง่เศรษฐกิจอาจจะสอดคล้องกับการเข้าใจแบบองค์รวมในเรื่องสภาพและสาเหตุของความยากจน

ความยากจนในแง่เศรษฐกิจเข้าใจได้ง่ายกว่าสื่อสารง่ายกว่า และวัดผลความก้าวหน้าได้ง่ายกว่าด้วย ในขณะที่ความหมายแบบองค์รวมนั้นก่อให้เกิดคำถามมากมายเช่น: ควรจะรวมแง่มุมไหนที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องรายได้ เข้าไปในคำจำกัดความบ้าง เราจะวัดมันอย่างไร แล้ว“เส้นแบ่งความยากจน” อยู่ที่จุดไหนสำหรับความยากจนทางสังคม

ดังที่เคยกล่าวถึงก่อนหน้านี้ในบทที่ 9 “ศักยภาพพื้นฐานที่พระเจ้าประทานให้” ว่าเป็นไปได้ที่จะระบุขั้นต่ำของแต่ละเรื่องในการพัฒนาแบบองค์รวม อาจเปรียบเทียบได้จากวิธีการนิยามสิทธิมนุษยชนที่ระบุว่า ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะได้รับสิ่งต่างๆ เช่น ความมั่นคงปลอดภัยและการศึกษา³⁹ ในแง่เดียวกันศักยภาพขั้นพื้นฐานที่พระเจ้าประทานให้ก็หมายถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่มนุษย์ทุกคนควรมีประสบการณ์กับพระองค์

ความยากจนตามนิยามของคอมเพล็กซ์

ความยากจนเป็นสภาวะขาดแคลนปัจจัยขั้นพื้นฐานของมนุษย์⁴⁰ ถูกปิดกั้นโอกาส⁴¹ และขาดคุณสมบัติภายใน⁴² ซึ่งทำให้คนๆหนึ่งไม่สามารถบรรลุศักยภาพขั้นพื้นฐานที่พระเจ้าประทานให้เขา⁴³

ขอสรุปความหมายง่ายๆ ดังนี้

ความยากจนคือ การใช้ชีวิตอยู่ด้วยเงินน้อยกว่า 2 เหรียญสหรัฐต่อวัน ซึ่งทำให้คุณไม่สามารถหาอาหารหรือน้ำดื่มที่สะอาดมารับประทาน ความยากจนหมายถึง การถูกปฏิเสธโอกาสแห่งอนาคตที่ดีกว่าหรือไม่เชื่อว่าอนาคตที่ดีกว่านั้นเป็นเรื่องที่เป็นไปได้

นิยามนี้ได้รวมความคิดหลัก 4 ประการเหล่านี้ไว้ด้วยกันคือ:

- 1) ความยากจนคือ สถานะที่ขาดแคลนทางวัตถุเช่น ขาดอาหาร ขาดน้ำสะอาด และไม่มีที่อยู่อาศัยที่ปลอดภัย นี่คือการหมายตามพระคัมภีร์ และเป็นความหมายที่คนทั่วไปเข้าใจกัน คนๆหนึ่งที่อยู่ในสถานะนี้จะต้องทำงานหาเงินหาเงินมาเพื่อจะหลีกเลี่ยงความยากจน แต่ก็มีเหตุอันจะทำให้เขาหนีไม่พ้นอยู่ดี
- 2) อุปสรรคภายนอกหรือการถูกปิดกั้นโอกาส อาจส่งผลให้คนไม่อาจหลุดพ้นจาก ความยากจน อุปสรรคในนี้รวมถึงสถานการณ์ในบ้านเมืองที่ไม่ปลอดภัย มีความรุนแรง รัฐบาลที่คอร์รัปชัน ฉ้อโกง เศรษฐกิจที่ซบเซา หรือสังคมที่การขาดบริการสาธารณะที่จำเป็น
- 3) คุณสมบัติภายในที่บกพร่อง ก็ทำให้คนไม่สามารถต่อสู้กับความยากจนได้ สภาพภายในนี้รวมถึงการไม่ค่อยมีความหวัง ขาดการมองโลกในแง่ดี มีความเชื่อว่าตนเองเป็นคนไม่มีอำนาจวาสนา มีความสัมพันธ์ที่แย่กับบุคคลอื่น ร่างกายไม่แข็งแรงอาจจะเพราะขาดอาหาร หรือมีความรู้ไม่เพียงพอที่จะทำงานให้เกิดผลได้
- 4) ศักยภาพพื้นฐานที่พระเจ้าประทานให้ ซึ่งหมายถึงมาตรฐานขั้นต่ำของชีวิต

เราจำเป็นต้องทำความเข้าใจกับความซับซ้อนเรื่องความยากจน และการนำคำนี้ไปใช้ในความหมายต่างๆ แต่อย่างไรก็ดี ตามที่ได้กล่าวไว้ตอนต้นว่า องค์การที่ทำพันธกิจต่อสู้กับความยากจนจะต้องกำหนดความหมายของความยากจนให้ชัดเจน และเข้าใจถึงสาเหตุของมันอย่างแท้จริง

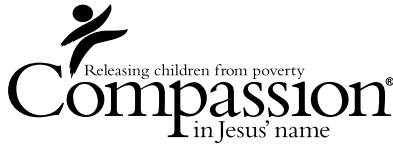
เมื่อมีการสื่อสารไปยังบุคคลภายนอกองค์กร การใช้คำว่าความยากจน หรือคนจน โดยทั่วไปจะต้องหมายถึงความขัดสนในด้านเศรษฐกิจ ภาพของเด็กที่ขัดสนทางเศรษฐกิจควบคู่ไปกับข้อความเน้นย้ำให้เข้าใจความหมายได้มากขึ้น ในพระคัมภีร์ใช้คำว่ายากจนในความหมายของการขัดสนทางเศรษฐกิจมากที่สุด ความยากจนทางเศรษฐกิจมักจะเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความยากจนในรูปแบบอื่นๆ ดังนั้นความยากจนทางเศรษฐกิจจึงเป็นประเด็นที่ไม่อาจโต้แย้งในนิยามของความยากจนของคอมเพลกซ์

พันธกิจของคอมเพลกซ์นิยามคำว่า “ยากจน” ไว้อย่างเฉพาะเจาะจงและมีความชัดเจน มุ่งที่จะปลดปล่อยเด็กออกจากความยากจนทาง “จิตวิญญาณ ทางการเงิน ทางสังคม และทางร่างกาย” โปรดสังเกตว่าเราใช้คำว่า “และ” ไม่ใช่ “หรือ” พันธกิจของเรามุ่งที่จะขจัดความยากจนทั้งทางด้านเศรษฐกิจ จิตวิญญาณ ด้านสังคม และร่างกาย

ความยากจนทางเศรษฐกิจ ถือเป็นคุณสมบัติอันดับแรกที่ใช้พิจารณาลงทะเบียนเด็กเข้าสู่โครงการแม้ว่าเด็กคนนั้นๆ อาจจะยากจนหรือไม่ยากจนในมิติอื่นๆ ของชีวิต ดังนั้นเด็กที่ตกอยู่ในความยากจนทางเศรษฐกิจ คือกลุ่มเป้าหมายในการทำพันธกิจของเรา และเราต้องการที่จะปลดปล่อยพวกเขาออกจากความยากจนในทุกรูปแบบ

13

เกี่ยวกับคอมแพสชั่น

คอมแพสชั่นเป็นองค์กรคริสเตียนที่ทำพันธกิจในด้านการพัฒนาเด็กแบบองค์รวม เพื่อปลดปล่อยเด็กกว่าหนึ่งล้านคนจากความยากจนกว่า 50 ปี ในประสบการณ์ด้านการพัฒนาเด็ก ได้ทำให้คอมแพสชั่นมีความเข้าใจในเรื่องเด็ก และวัยเด็กว่า มีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงบุคคล ครอบครัว สังคม และประเทศชาติอย่างยั่งยืน

จุดยืนของคอมแพสชั่นก็ทำให้เราแตกต่าง

- **มีพระคริสต์เป็นศูนย์กลาง** เด็กแต่ละคนมีโอกาสดูพระเยซูคริสต์ที่พวกเขาสมควรจะเหมาะสมกับวัยและสังคม
- **มุ่งเน้นเด็ก** เข้าถึงเด็กแต่ละคนในฐานะบุคคลที่สมบูรณ์ พวกเราปกป้องและดูแลเด็กแต่ละคนในทุกๆ ด้านของการเติบโตเป็นผู้ใหญ่ของพวกเขา
- **ตั้งมั่นบนคริสตจักร** เราทำงานร่วมกับคริสตจักรท้องถิ่นเพื่อให้พวกเขาพร้อมที่จะทำงานรับใช้เกี่ยวกับเด็ก
- **มุ่งมั่นอยู่ในความสัตย์ซื่อ** เราอุทิศตนเพื่อทำงานด้านโปรแกรมอย่างสัตย์ซื่อและดีเลิศ

ก้อยแกล้งแหย่พันธกิจของคอมแพสชั่น

“เพื่อตอบสนองต่อพระมหาบัญชาของพระเยซูคริสต์ คอมแพสชั่นจึงดำรงอยู่เพื่อเป็นปากเป็นเสียงให้กับเด็กๆ ปลดปล่อยพวกเขาออกจากความขัดสนด้านจิตวิญญาณ เศรษฐกิจ สังคม และสุขภาพ ตลอดจนส่งเสริมให้เขาเติบโตขึ้นเป็นคริสเตียนที่สมบูรณ์และมีความรับผิดชอบ”

สิ่งพิมพ์ชุดปรัชญาพันธกิจของคอมเพล็กซ์

พระเจ้าทรงทะนุถนอมสายสัมพันธ์กับคนยากจนและผู้ที่ถูกกดขี่ข่มเหงเป็นพิเศษ คนที่ไม่มีอำนาจจะเปลี่ยนแปลงชะตาชีวิตของตนเอง ไม่มีที่ไหนอีกแล้วที่ความยากจน และการกดขี่ข่มเหงจะเป็นอันตรายได้มากเท่ากับในชีวิตของเด็กที่ยากจนที่สุดของโลก

นี่คือสาเหตุที่คอมเพล็กซ์ตีพิมพ์หนังสือเพื่อช่วยเหลือคริสเตียนให้เข้าใจโทษร้ายของความยากจน เพื่อให้ตระหนักถึงความน่าสะพรึงกลัวที่ความยากจนสามารถ บดขยี้ชีวิตของเด็ก และเพื่อจะปลดปล่อยพลังอันมหาศาลของคริสตจักรในการทำให้เด็กแต่ละคนได้รับอิสรภาพ ที่ละคน ที่ละหมู่บ้าน ที่ละประเทศ

เมื่อคริสเตียนตั้งใจอุทิศตัวให้กับการพัฒนาเด็ก พวกเขาได้ลงทุนลงแรงในนามของพระเจ้าตามพระประสงค์ของพระองค์ หนังสือชุดนี้แสดงให้เห็นถึงสาเหตุและกระตุ้นให้เกิดการกระทำ หนังสือชุดนี้จะทำให้คริสตจักรสัมผัสการทางเรียกของพระเจ้าในเรื่องการปลดปล่อยเด็กออกจากความยากจนในพระนามพระเยซูคริสต์

มุมน้ำเงิน

หนังสือทุกเล่มที่ตีพิมพ์โดยคอมเพล็กซ์จะมีสัญลักษณ์ “มุมน้ำเงิน” เพื่อระลึกถึงความตั้งใจของพระเจ้า มุมน้ำเงินของเราชีย้อนไปถึง เลวินิตี 23:22.

“เมื่อเจ้าเก็บเกี่ยวผลผลิตจากแผ่นดินของพวกเจ้า เจ้าต้องไม่เก็บเกี่ยวจนสุดปลายที่นาของเจ้า และเจ้าต้องไม่ย้อนกลับไปเก็บเมล็ดข้าวที่ตกตามพื้นในทุ่งนาของเจ้า เจ้าต้องเหลือไว้สำหรับคนจนและคนต่างชาติ”

สัญลักษณ์นี้เป็นเครื่องเตือนให้ทั้ง “มุมน้ำเงินในชีวิตเรา” เพื่อคนยากคนจน

ความสำคัญของการกำหนดความหมายของคำว่า “ยากจน”

1. Merriam-Webster's Online Dictionary, retrieved May 31, 2010, from <http://www.merriam-webster.com/dictionary/poverty>.

ความยากจนทางด้านเศรษฐกิจ

2. The World Bank. [2000]. World development report 2000/2001: Attacking poverty. Washington, D.C.: The World Bank.
3. Haughton, J. & Khandker, S. [2009]. Handbook on poverty and inequality. Washington, D.C.: The World Bank.
4. Ravallion, M. Chen, S & Sangraula, P. [2008]. Dollar a day revisited. The Selected Works of Martin Ravallion. Retrieved May 31, 2010, from http://works.bepress.com/martin__ravallion/13.
5. Chen, S. & Ravallion, M. [2004]. How have the world's poorest fared since the early 1980s? World Bank Policy Research Working Paper 3341.
6. The World Bank. [2009]. World Development Indicators 2009 [pp. 70]. Washington, D.C.: The World Bank.
7. Reddy, S. & Pogge, T. [2005] How Not to Count the Poor. New York: Columbia University
8. U.S. Department of Health & Human Services. [2005] 2005 Federal poverty guidelines. Federal Register, Vol. 70, No. 33, 8373-8375. Retrieved May 31, 2010, from <http://aspe.hhs.gov/poverty/05poverty>.

9. Rundle, S. [2009] Economic justice in a flat world. Carlisle, U.K.: Paternoster.
10. Novak, M. [2009] Catholic social teaching, markets and the poor. Economic Justice in a Flat World. Carlisle, U.K.: Paternoster.
11. Food & Agriculture Organization of the United Nations. [2006]. "State of food insecurity in the world 2006: Eradicating world hunger—taking stock ten years after the World Food Summit. Rome, Italy: Food and Agriculture Organization of the United Nations.
12. United Nations Development Program [2003]. Composite indices — HDI and beyond. Retrieved May 31, 2010, from <http://hdr.undp.org/en/statistics/indices/>

การทำความเข้าใจความยากจนแบบทุกอณู

13. The World Bank. [No Year Givenไม่ระบุปี]. Overview: Understanding, measuring and overcoming poverty. Retrieved May 31, 2010, from <http://go.worldbank.org/RQBDCTUXW0>
14. The World Bank. [2009]. World development report 2000 - 2001 attacking poverty. Retrieved May 31, 2010, from <http://go.worldbank.org/L8RGH3WLI0>
15. Republic of Niger. [2002]. Full poverty reduction strategy paper. Niamey, Niger: Ofce of the Prime Minister, Niger.
16. The World Bank. [2000]. Voices of the poor: Can anyone hear us? New York: Oxford University Press.
17. The World Bank. [No Year Given]. Overview: Social capital. Retrieved May 31, 2010, from, <http://go.worldbank.org/C0QTRW4QF0>
18. Twenge, J. [2003]. Social Exclusion and the deconstructed state: Time perception, meaninglessness, lethargy, lack of emotion and self-awareness. Journal of Personality and Social Psychology, 85(3), 409-423.

19. Twenge, J., Baumeister, R., & Tice, D. &. [2001]. If you can't join them, beat them: Effects of social exclusion on aggressive behavior. *Journal of Personality and Social Psychology*, 81[6], 1058-1069.
20. Baumeister, R. D. [2005]. Social exclusion impairs self regulation. *Journal of Personality and Social Psychology*, 88[4], 589-604.
21. Adato, M. C. [2006]. Exploring poverty traps and social exclusion in South Africa using qualitative and quantitative data. *Journal of Development Studies*, 42[2], 226-247.
22. Sim, A. & McKerney, K. [2009]. Impact of CDSP on social engagement of families. Program Research and Evaluation Department of Compassion International. Colorado Springs: Compassion International.

การปรับเปลี่ยนความเข้าใจต่อความยากจน

23. รายงานฉบับร่างนี้ ซึ่งชื่อว่า “New Thinking on Poverty: Implications for poverty reduction strategies,” เดิมทีเตรียมใช้สำหรับ Expert Group Meeting ในเรื่องโลกาภิวัตน์และความยากจนในชนบทซึ่งจัดโดยแผนกเศรษฐกิจและกิจการสังคม สหประชาชาติ, 8-9 พฤศจิกายน 2001
24. Myers, B. [1999]. *Walking with the poor*. Maryknoll, N.Y.: Orbis Books.

สภาพภายในและสถานการณ์ภายนอกของความยากจน

25. Christian, J. [1994]. Powerlessness of the poor: Toward an alternative kingdom of God based paradigm of response. Ph.D. Thesis. Fuller Theological Seminary.
26. “Inadequate worldview,” as described by Myers, 75.
27. “God complexes” ตามที่ไมเออร์สอธิบายคือนิสัยที่คนรวยมองตัวเองเป็นวีรบุรุษในหนังเรื่องคนยากจน พูดสั้นๆ ก็คือ คนที่มีเงินและอำนาจอาจจะรู้สึกกว่าพวกเขาได้รับมอบหมายความรับผิดชอบจากพระเจ้ามาช่วยเหลือคนจน

28. “ปมด้อย” คือลักษณะของคนจนที่มองตัวเองด้อยคุณค่า อิทธิพล และพลังอำนาจที่จะสร้างอนาคตที่ดีกว่าขึ้นมา
29. โมเดลเพียงก้านนี้ถูกเสนอโดยแซมเบอร์ส ในปี 1983 [ไมเออร์ส, 67] Ravi Jayakaran ก็ได้อธิบายความยากจนในแง่การขาดอิสรภาพที่จะเติบโตและพัฒนาการนั้นเห็นได้ทางความคิด จิตวิญญาณ สังคม และทางร่างกาย
30. Myers, B. [1999]. Walking with the poor. Maryknoll, N.Y.: Orbis.
31. Ibid.
32. Stafford, W. [2007]. Too small to ignore. Colorado Springs: Water Brook Press.
33. Ibid.
34. Novak, M. [2009]. Catholic social teaching, markets and the poor. Economic Justice in a at world. Carlisle, U.K.: Paternoster.

ศักยภาพของมนุษย์

35. Myers, B. [1999]. Walking with the poor. Maryknoll, N.Y.: Orbis.
36. Corbett, S. & Fikkert, B. [2009]. When helping hurts. Chicago: Moody Publishers.

ความยากจนของความเกินพอ

37. Compassion International. [2005] The Lie [video].
38. Novak, M. [2009]. Catholic social teaching, markets and the poor. Economic Justice in a at world. Carlisle, U.K.: Paternoster.

นิยามของคำว่า “ยากจน”

39. The United Nations. [1945]. Universal declaration on human rights.
40. การสูญเสียปัจจัยพื้นฐานของการดำรงชีวิตเริ่มเกิดขึ้นเมื่อมีรายได้ต่ำกว่าวันละ 2 เหรียญสหรัฐ [ระดับความยากจนเริ่มแรกกำหนดโดยธนาคารโลก] และดูได้จากสภาพเช่นการขาดน้ำดื่มที่สะอาดและปลอดภัย อุปกรณ์อนามัยที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยของอาหาร
41. โอกาสพิเศษหมายถึงการเข้าถึงบริการสาธารณะ [การรักษาเบื้องต้น, การศึกษา, สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยให้เด็กเล่น, กระบวนการทางศาลที่ยุติธรรม, การบริการด้านการเงิน] และอิสรภาพจากการกดขี่ทางสังคม และกฎหมายหรือ การกีดกันที่ไม่เข้าไม่ถึงราชการ และไม่สามารถตัดสินใจเรื่องที่จะทำให้อยู่ดีกินดี
42. ลิขทรัพย์ภายในคือสิ่งที่ทำให้คนสามารถเจริญก้าวหน้าได้ เช่นทัศนคติแง่บวกต่อตนเอง ความเชื่อว่าตนเองสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ได้ [internal locus of control] การมองโลกในแง่ดี ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความสามารถเชิงสัมพันธ์ การอ่านออกเขียนได้ การรู้เลข และทักษะที่สร้างสรรค์และเกิดผล
43. ศักยภาพพื้นฐานที่พระเจ้าประทานให้คือชุดความคาดหวังขั้นต่ำในแต่ละแง่ของการพัฒนามนุษย์ เกณฑ์ขั้นต่ำนี้หมายถึงอิสรภาพจากโรคที่ป้องกันได้ ความสามารถในการรักคนอื่นและได้รับความรักจากคนอื่น การเห็นตนเองเป็นคนพิเศษที่มีคุณค่าและมีศักดิ์ศรีที่พระเจ้าประทานให้ อีกทั้งยังสามารถเห็นคุณค่าของคนอื่น มีความสามารถอ่านการอ่าน เรียนรู้ และมีทักษะที่เก่งและความสามารถในการสัมผัสความรักของพระเจ้า

ความยากจน เป็นหนึ่งในชุดปรัชญาพันธกิจ ซึ่งจัดทำขึ้นโดยองค์กรคอมแพสชั่นอินเตอร์เนชันแนล ชุดปรัชญาพันธกิจของคอมแพสชั่นชุดนี้ ได้นำเสนอพื้นฐานสำคัญในการทำความเข้าใจต่อมุมมองในการทำพันธกิจ กลุ่มเป้าหมายหลักคือผู้นำภายในองค์กรคอมแพสชั่นทั่วโลก อย่างไรก็ตาม หนังสือชุดนี้ สามารถเผยแพร่ไปยังบุคคลภายนอกด้วยเช่นกัน และผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผู้อ่านจะมีส่วนร่วมต่อสู้กับความยากจน และผู้ทำงานด้านการปกป้องและพัฒนาเด็กจะได้รับประโยชน์จากหนังสือชุดนี้

หลังจากที่ได้ทำงานตอบสนองความต้องการของคนยากจนมากกว่าครึ่งศตวรรษ คอมแพสชั่นได้พัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับความยากจน ซึ่งรวมเอาความยากจนด้านเศรษฐกิจ และความยากจนในแง่มู่อื่นเข้าไว้ด้วยกัน หนังสือเล่มนี้ได้บรรยายมุมมองเกี่ยวกับความยากจนที่หลากหลาย และอธิบายถึงความเข้าใจทุกแง่มุมที่คอมแพสชั่นมีต่อความยากจน รวมถึงการตอบสนองแบบองค์รวมต่อความยากจนของเรา ในขณะที่เราเชื่อว่าความยากจนคือความขาดแคลนด้านเศรษฐกิจ ซึ่งดูจากการพัฒนามนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาเด็ก ถือเป็นความสำคัญที่ต้องเร่งมือ และตอบสนองเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง